

இதழ்
மூன்று

பொது சிவாயம்
யா. சிவாயம் அலுவலகம்
அளவேலு

விலை ரூபா
ஐந்து

சிவாயநம :

இந்துநாகரிகம்

உள்ளே...

இதழ் சேவை
தேர்த்தீருவிழா : தத்துவம்
தோடியில் சுவாயிகள்
வேதத்தின் பழமை, புனிதம்
உத்தரமீரம்சை
தென்கிழக்கு ஆசியநாடுகளில்
இந்து நாகரிகம்
தெற்கிலும் வடக்கிலும் தேர்
திரிபுரத்து ரகசியம்
வேதவாக்கியம்
தாய்நாட்டுச் சித்தர்கள்
கீதாசாரம் : ஸ்ரீகுதிகள்

க.சி.குலரத்தினம்

அருந்த வேண்டிய பானகம்

அண்ணா கோப்பி

அருந்திப் பாருங்கள்

☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪

அண்ணா தொழிலகம்
அரியமுறையில் தயாரிக்கும்
கோப்பித்தூள்

25 கிராம் பைக்கற் முதல்
ஒருகிலோ பைக்கற்வரை கிடைக்கும்

☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪

இனம்! இனம்!! இனம்!!!

வெற்றுப் பைக்கற்றுகள் கொடுத்து வாங்கலாம்

நான்கு 25 கிராம் பைக்கற்றுக்கு:

* ஒரு அப்பியாசக் கோப்பி அல்லது முருகன் ஸ்ரீக்கர்

ஒரு கிலோவுக்குரிய பைக்கற்றுக்கு:

* எவர்சில்வர் கப்

இரண்டு கிலோவுக்குரிய பைக்கற்றுக்கு:

* ஒரு பெனியன்

முன்று கிலோவுக்குரிய பைக்கற்றுக்கு:

* எவர்சில்வர் தட்டம்

அண்ணா நிறுவன அலுவலகங்கள்

தலைமை:

அண்ணா தொழிலகம்
இணுவில்.

கிளை:

அண்ணா கோப்பிக்கடை
4, நவீன சந்தை,
யாழ்ப்பாணம்.

இந்து நாகரீகம்

தேர்த் திருவிழா

அன்றொருநாள் எல்லாம்வல்ல முழு முதற் கடவுளாகிய சிவபெருமான், திரிபுரங்களை அழித்து மூலர்க்கு அருள்செய்வ தற்குத் தேரூர்ந்தவைபவம் இன்று ஆலயங்களில் வெகுவிமரிசையாக நடைபெறுகிறது.

கொடியேற்றத்தைத் துவ ஐ ஆரோகணம் என விதித்தவர்கள், தேர்த்திருவிழாவை ரத ஆரோகணம் என்பர். இறைவன் தேரேறி எல்லோரையும் கண்டு அருள் புரிவதற்கு எழுந்தருளுகின்றார் என்பது வெளிப்படையான கருத்து.

ஆனால் அதன் உள்ளார்ந்த, சமயஞ்சார்ந்த, நுட்பமான, சித்தாந்தக் கருத்தும் ஒன்றுள்ளது. இறைவன் ஆன்மாக்களின் நன்மை கருதிப் பெருங்கருணைத் திறத்தால் செய்தருகின்ற ஐந்தொழில்கள் என்னும் பஞ்சகிருத்தியத் தொழிலில் இது அழித்தல் என்னும் சங்காரத்தொழிலாகும்.

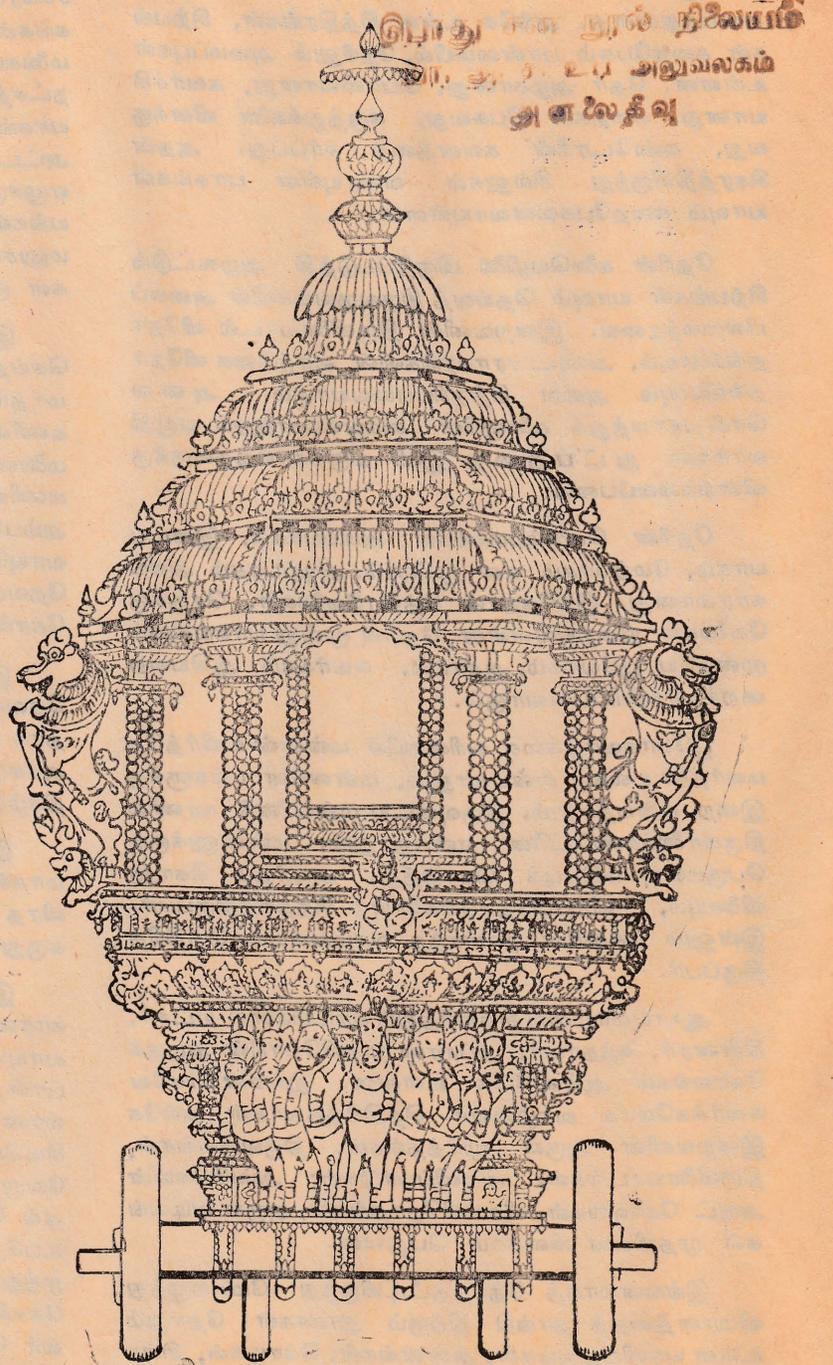
சங்காரகாரணனே முழு முதற் கடவுள், அந்தம் ஆதி என்மனார் புலவர். சங்கரன் நன்மைபுரிபவன், அவன் சல மில்லாதவன், பாரபட்சம் பாராதவன், நண்ணினர்க்கு நல்லன்.

தேர்த்திருவிழாவின் இன்னொரு சிறப்பு அது எல்லோருக்கும் இறைவனைக் கண்டு ஆராதிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தலாகும். பலர் பலவிதமாகப் பொருளாதார சுபீட்சம் பெறுவதற்கும் தேர்விழா வாய்ப்பளிப்பதாகும்.

திருக்கோயிலில் தேர்

இறைவனுக்குரிய ஊர்திகள் வாகனங்கள் யாவினும் பெரியதும் சிறந்ததுமாயுள் ளது தேர். அது திருத்தேர், சித்திரத்தேர், பெருந்தேர், மணித்தேர், மாந்தேர் என்றெல்லாம் வழங்கும். பழைய காலத்தில் பெரும்பாலான கோயில்களில் கட்டுத்தேர் உபயோகத்தில் இருந்தன. அவை பீடத்தின்மேல் கட்டப்பெற்ற பகுதிகளையுடையனவாயிருந்தன. அதனால் தொழிலாளர் பலருக்கு வேலைவாய்ப்பும் இருந்தது.

தேரின் அமைப்பில் அண்டசராசரங்கள் யாவும் அடங்கும் என்பர். அண்டங்களையும் அவற்றுக்கப்பால் புவனங்களையும் படைத்துக் காத்து அருள் புரியும் இறைவன், அவற்றின் தனிநாயகன் என்பதைத் தேர் குறிக்கிறது.

திருக்கோயில் தேர் வட்டத்தோ, சதுரத்தேர் என்பனவோடு எட்டு, ஒன்பது கோணங்கள் உள்ளன வாயும் அமைதல் உண்டு. தேர் பிரபஞ்சத்தின் சின்னம். எனவேதான் அதனை மகாரதம் என அழைத்தார்கள். பிரபஞ்சத்தில் உள்ளனயாவும் அதில் குறிகளாக இடம்பெறும். தேரில் மானுடவாக்கையின் அமைப்பையும் காணலாம் என்பர்.

ஆலயமும் தேரும்

ஆலயத்தின் கோபுரம் கலைகளின் விளக்கமாய் அமைந்துள்ளது. அங்கே உள்ள சித்திரங்கள், சிற்பங்கள் கதைபேசும் பாண்மையில், தேரிலும் அமைப்புகள் உள்ளன. தேர் அழகானது, பொலிவானது, கவர்ச்சியானது, கதைகள் பேசுவது, கருத்துக்களை விளக்குவது, கண்டோரின் கவனத்தை ஈர்ப்பது. அதன் சிகரத்திலிருந்து சில்லுகள் வரையுள்ள பாகங்கள் யாவும் கதைபேசுவனவாயுள்ளன.

தேரின் கலையெழிலை மிகுதிப்படுத்தி அழகூட்டும் சிற்பங்கள் யாவும் தெய்வத் திருவுருவங்களின் அமைப்பிலமைந்தவை. இறைவனின் திருவிளையாடல் விநோதங்களையும், அண்ட சராசரங்களின் வாழ்க்கை விநோதங்களையும் அவை சித்தரிப்பவையாகும். அவை சென்றகாலத்துக் கலைஞரின் கைவண்ணத்துப் பழுதி லாச்சில் நுட்பத்தை இனி வருங்காலத்தவருக்கு விளங்கவைப்பவை.

தேரின் பெரும்பாகங்கள் அடிப்பாகம், இடைப்பாகம், மேற்பாகம் என மூன்றாம். அடிப்பாகம் அலங்காரமானது. இங்கேதான் சித்திரவேலைகள், செதுக்கு வேலைகள் நிறையவுள்ளன. தேரின் மூன்று பாகங்களும் முறையே பூலோகம், ஆகாயம், சுவர்க்கம் ஆகியவற்றைச் சித்திரிப்பனவாகும்.

பூலோகவாழ்க்கை வரிசையில் மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம் என்பதாலும், மன்னனை மக்களுக்கு இறை என்பதாலும், திருவுடைய மன்னனைக் காணில் திருமால்க்கண்டேனே என்பதாலும், மன்னனுக்கும் பெருமளவு மதிப்புக் கொடுத்து, அவர்தம் கொலு விசையும், வீரப்பிரதாபங்களையும் சித்தரித்திருப்பர். இன்னும் மக்களின் நாளாந்த வாழ்வையும் சித்திரித்திருப்பர்.

ஆகாயவாழ்வை சித்திரித்தும் காட்சிகளில் யட்சர், கின்னரர், கந்தர்வர், அப்சரஸ் முதலியோரின் அழகுக் கோலங்கள் ஆங்காங்கே உள்ளன. இங்ஙனமாகவே சுவர்க்கலோக வாழ்வைச் சித்திரித்தவர்கள் அங்கே இறைவனின் அருள் மூர்த்தங்கள், திருவுருவங்கள், திருவிளையாடல்கள், அருளிப்பாடுகள்; அம்பிகையின் அருட் கோலங்கள், லீலாவிநோதங்கள், அருள் வடிவங்கள் முதலியன விளக்கம் பெறுவன.

இங்ஙனமாகத் தேர்த்தட்டிலிருந்து மேலெழுந்து விமானத்தைத் தாங்கி நிற்கும் தூண்கள் தோறும் உள்ள யாளிவடிவங்கள், அன்னங்கள், கொடிகள், சிங்க வடிவங்கள், யானைவடிவங்கள், மலர்க்கொடிகள் யாவும் வெவ்வேறு குறிப்புகளை உணர்த்துவனவாய் அழகாகவுள்ளன.

தேரின் தத்துவத்தைச் சதாவதானம் மேலைப் பூலோலி கதிரவேற்பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய சிவக்ஷேத் திராலய மகோற்சவ உண்மை விளக்கம் என்னும் நூலில் தந்துள்ளார்.

மந்தர கேசரி மலைகள் அச்சு, சூரியன் சந்திரன் சக்கரங்கள், ஆறு இருதுக்கள் சந்தி. பதினான்கு உலோகங்கள் தட்டுகள், ஆகாயம் ஆசனம், உதய அஸ்தமன மலைகள் கூவிரம், நதிகளும் நதங்களும் கொடிகள். நட்சத்திரங்கள் விதானம், மோட்சலோகம் மேல்விரியாகங்கள் சட்டங்கள், நாள் முதலியன இடுக்குமரம் அட்டமலைகள் தூண்கள், அட்டயானைகள் தாங்குவன. ஏழுசமுத்திரங்கள் திரைச்சீலைகள், கன்மஞானேந்திரியங்கள் கலன்கள். கலைகள் முனைகள், வேதாங்க உபாங்க மனுசாஸ்திரங்கள் மணிகள், வாயுக்கள் படிகள். வேதங்கள் குதிரைகள்.

இங்ஙனமாக அமைந்ததும் இரதாரோகணஞ் செய்தருளிய எம்பிரானுக்குக் கங்கை முதலாய தேவ மாதர்கள் சாமரையிரட்டவும், ஊர்வசி முதலாய கணிகைமாதர் நடனஞ்செய்யவும், அவர் மகாமேரு மலையை வில்லாகவும், சரஸ்வதியை வில்லிரகட்டிய மணியாகவும், வாசுகியை நாணாகவும், விஷ்ணுவை அம்பாகவும், அக்கினியை அம்பின் கூர்வாயாகவும் வாயுதேவனை அம்பின் சிறகாகவும் கொண்டு; பிரம தேவன் சாரதியாகவும், அவர் பிரணவமாகிய தூண்டு கோல்கொண்டு தேரைச் செலுத்தவும் ஆயத்தமானார்.

இவ்வித ஆரவாரமுள்ள ஆயத்தங்களிடை சிறு தேவதைகள் தாங்கள் பெரியசாதனை செய்யப்போவதாக நினைத்தமையை அறிந்த பெருமான் நகைத்தருள் அச்சமுறிந்ததும், திரிபுரங்கள் எரிந்ததும் அங்கே நிகழ்ந்த செயல்களாகும்.

இத்தகைய நுண்ணிய காரியத்தைத் துலாம்பரமாகக் காட்டுவதே தேர்த்திருவிழா என்பர். இது விரத சேவைக்காட்டி என்றும் மலநீக்கம் என்றும் கருதுவர்.

இதனால் சிவபெருமானே விசுவரூபியாகவும், விசுவ காரணராயும், விசுவ சேவியராயும், விசுவாந்தரியாயியாயும் இருப்பவர் என்பது பெற்றும். எனினும் அம்பாள், பிள்ளையார், கந்தசுவாமியார், பெருமான் முதலான தெய்வங்கள் தேரூர்ந்த வேளையிலும் அவர்கள் சிவபெருமானின் அருள் மூர்த்தங்களேயன்றி, அவரின் வேறானவர்கள் அல்லர் என்பதைக் கருத்திற் கொள்ளுதல் வேண்டும். தேரின் அமைப்பின் நுட்பக்கருத்தை உபதேசகாண்டம் என்னும் புராண நூல் நுட்பமாக ஐந்துபாடல்களில் கூறுகிறது. அது “மந்தரத்தோடு கேசரி நெடுவரை வாங்கி” எனத்தொடங்கி, “வானவர் சேனையொத்தெழுந்தனர் பிரியார்” என நிறைவுறும்.

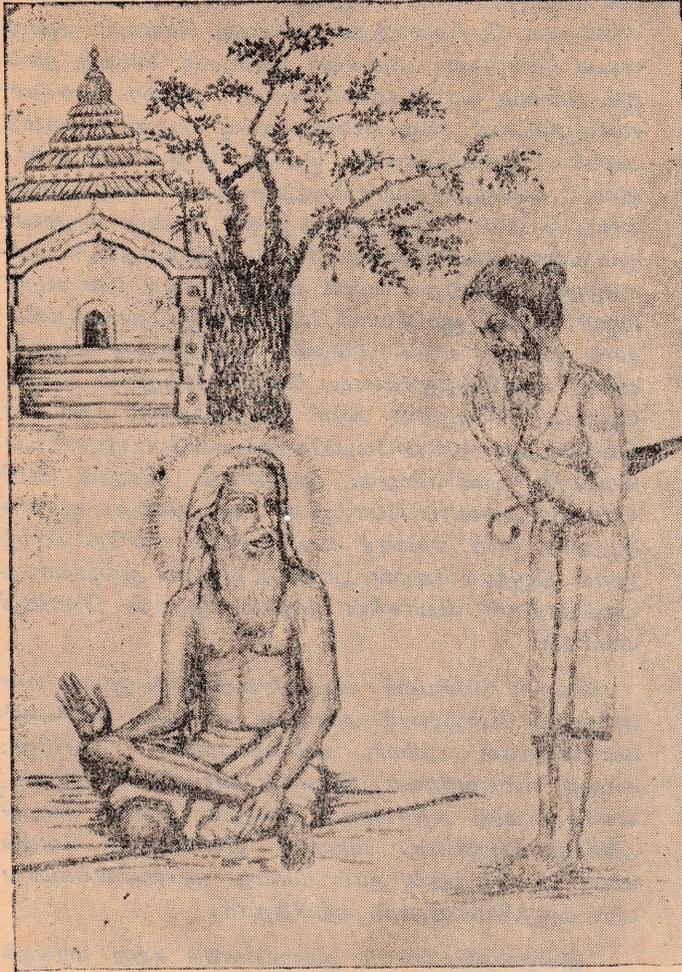
இனித் தேரின் அமைப்பு எமது உடலினமைப்பே எனவும் விபரமான விளக்கம் உண்டு. அது விபரிக்கின் மிகப் பெரிதாகும்.

இவ்வாறாக அமைந்த தேர் எம்மை நோக்கி ‘இப்பிரபஞ்ச வாழ்கையை நன்றாகத் தேர்ந்துகொள்’

(5 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

தேரடிச் சுவாமிகள்

தேரடியிற் சென்று தெரிசித்தாற் போதுமெனப் பாசறியச் சொன்ன பழங்கதையை — நீரறிய மாட்டீரோ நின்று மனங்கசிந்து பாடீரோ நாட்டீரே கேளீர் நலம்.

புன்னுனிமேல் நீர்போல் நிலையாத பொய்யுடலை என்னினிநீர் எண்ணி வருந்துவீர்— மண்ணுலகில் ஆறுமுகன் பாதத்தை யன்பா யிலங்கையிற் கூறு மதுவே குணம்.

துதிக்க மதிதந்த தூயோன்றன் பாதம் துதிக்க வினைகள் துளையும் — மதிக்கருளும் ஐயன் திருமதலை ஆறுமுகன் வீதியிலே தெய்வமென நின்றான் தெளி.

தன்னை யறியத் தவமு ஏற்றும் மாதவரை அன்னையப்போலாதரிக்கு மாறுமுகன்சந்தியில் தேரடியிற் றேசிகளை கண்டு தெரிசித்தேன் தேரடாவுள் ளென்றான் சிரித்து.

எட்டு மிரண்டு மறியா

வெனக்கு நல்ல

பட்ட மளிக்கப் பரிந்துவந்த

மெய்ப் பொருளை

வட்டஞ்சூழ்ந் தடிபரவும் மங்கைமார்

கொண்டாடும்

சிட்டர்வாழ் நல்லைநகர்த் தேரடியிற்

கண்டேனே

— யோகர்சுவாமி

வேதம் பழமையானது புனிதமானது

வேதங்களைப் பலகோணங்களில் ஆராய்ந்துள்ளார்கள். அவற்றை நாம் மரபுதவறிப் பார்த்தலாகாது. வேதப்பற்றுக்களைத் தர்மவழியில் நிரைப்படுத்துவது அதுவும் வரிசை ஒழுங்கில் அமைந்தால் அமைதியையும் ஆனந்தத்தையும் தருவது. தர்மர் வேதம் உணர்ந்தவர். அறவழியைக் கண்டவர். “என் அறத்தினில் நான் நின்று தெவ்வரை இரு வீசும்பினில் ஏற்றுவேன்” என்று உலாகரிடம் கூறினார்.

மகரிஷிகளால் சிந்திக்கப் பெற்றதே ஸ்மிருதி ஸ்மிருதி நெறிப்படுத்துவது. அனுட்டானம், ஆச்சிரமம் முதலியன கூறுவது. இராமர் அரசுகுமாரன். அவன் கெட்டவர்களைத் தண்டித்து நல்லவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டியவன். அது அரசதருமம். அன்று கொடியவளானதாடகை தலை காட்டினாள். அவளைப் பெண் எனப் பெருந்தன்மையால் நோக்கிய இராமன் ஆறி நின்றான். அவனைக்கண்டார் விசுவாமித்திரர். அவர் முன்னர் அரசனாயிருந்தவர், அப்பதவியை விட்டுக் கடுத்தவம்

செய்து முனிவராகி, உலகத்தையே நட்புரிமையோடு நோக்கியவராகவே விசுவாமித்திரர் ஆனவர். அவர் அறவழியை ஸ்மிருதிமூலம் அறிந்தவர். அவர் இராமன் ஆறுதலாக நின்றமையைக் கண்டு. “ஆறி நின்றது அறன் அன்று இவனைக்கோறி” என்றான். கோறி என்பது கொல்நீ எனப்பொருள் தருவது. இங்ஙனம் சொன்னவர் விசுவாமித்திரர். அவர் இவ்வேளையில் அந்தணைகைக் காட்சியளித்தார். அந்தணன் என்போர் அறவோர், மற்றெவ்வயிர்க்கும் செந்தண்மை பூண்டவர்.

ஸ்மிருதிவழி ஒழுகினவர்களுக்கு நல்லவை காதிற் றெரிக்கும். காதிற் படும் நல்லவை சுருதி. சுருதி, சுரோத்தம் என்னும் செவிப்புலனால் அறியப்பெற்றது. தூயவழியில் அறியப்பெற்றது. அறம். இனி அறத்தைப் பற்றி அறிவதற்கு ஆசையாய் இருக்கிறது என்று மாணக்கர் குருவைப்பார்த்து ஆவலோடு கேட்டார்கள் என்ப.

(5ஆம் பக்கம் பார்க்கவும்)

பக்திநெறியே பண்பாட்டு நெறியாகவும் பயன் தந்தது

இந்திய தத்துவஞானம் அறுவகைத் தரிசனங்கள்

உத்தரமீமாம்சை

வேதம் எல்லாக்கலைகளுக்கும் முதலாகி, எல்லாந்தரித்தும் பொய் முதலியன சொல்லாததாகலின் அதனைத் தூய வேதம் என்றனர். வேதமும் ஆகமமும் பொருளினால் ஒற்றுமையுடையன என்னும் கருத்தில் வேதசிவாகமங்கட்குப் பேதம் கண்டிலம் என்று பெரியோர் கூறுவர். வேதத்தின் முடிபு வேதாந்தம் என்பர். அதுசித்தாந்தமே ஆகலில் இது வேதாந்தச் சித்தாந்தம் எனக் கொள்ளத்தக்கது என்பர். இதனையே ஔவையாரும், “தேவர் குறளும், திருநான் மறை முடிவும், மூவர்தமிழும், முனிமொழியும், கோவை திருவாசகமும் திருமூலர் சொல்லும் ஒரு வாசகம் என்று உணர்” என்று பாடியிருக்கிறார். யாகம், தானம், தவம் செய்பவர்களும் வேத அத்தியாயனஞ் செய்தார்கள். வேத நெறி வளர்ப்பவர்கள் விடையவர் முன் தொழுது வணங்கினார்கள்.

நியாயம், வைசேஷிகம், சாங்கியம், யோகம், பூர்வமீமாம்சை, உத்தர மீமாம்சை என்பனவற்றைத் தத்துவ தரிசனங்கள் என்பர். இவை உண்மைப் பொருளைக் கூறுவன. இவை வேதத்தை முதல் நூலாகக் கொண்டவை. இவை வேதங்களை அநுசரித்தவையாதலின் வைதிகதரிசனங்கள் எனப்பெயர் பெற்றன.

வேதத்தைப் பிரமாணமாகக் கொள்ளும் மதங்கள் யாவும் ஆஸ்திக மதங்கள் எனப் பெயர் பெறும். ஆஸ்திகன் மறுபிறப்பில் நம்பிக்கை உள்ளவன். கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறார் என்று நம்புவன். வேதத்தை முதல் நூலாகக் கொள்பவன், அன்றி அது ஆளுமை, உள்ளது என்று உறுதியாக நம்புவன்.

வேதம் கர்மகாண்டம் எனவும் பிரம்ம காண்டம் எனவும் இருபிரிவுகளாகக் கொள்ளப்பெறும். கரும காண்டத்தைப் பூர்வகாண்டம் எனவும், பிரம்ம காண்டத்தை உத்தர காண்டம் எனவும் வழங்குவர். பகவானை ஆராதிக்கும் யாகம் முதலிய கிரியைகளைக் கூறும் பூர்வகாண்டத்தைக் கரும காண்டம் என்பர், பிரம்மகாண்டத்தில் உள்ளது வேதாந்தம், வேத சிரசு-உபநிடதம் என்றெல்லாம் வழங்கும் ஞானப்பகுதியை ஞானகாண்டம் என்பர்.

இவ்வாறாக முன்னர் கருமகாண்டத்தை விளக்கி சைமினி என்பார் பூர்வ மீமாம்சை செய்தார். அவரின் ஆசிரியரான வியாசர் ஞானகாண்டத்தை விளக்கி உத்தர மீமாம்சை செய்தார். உத்தரமீமாம்சைக்குப் பிரம்ம சூத்திரம் என்றும் பெயர். அது திருநான்மறை முடிவான உபநிடதங்களின் விளக்கம். அதை வேதாந்த சூத்திரம் எனவும் வழங்குவர். முன்னர் எழுந்த பூர்வ மீமாம்சையை சரீரக மீமாம்சை எனவும் வழங்குவர். நிற்க.

வியாச பகவான்

வியாசர் பெரிய மகான். அவர் ஞானிகள் பரம்பரையில் வந்தவர். பெரிய ரிஷி என வழங்கிய வசிட்ட

ரின் மைந்தன் சக்தி. சக்தியின் மைந்தன் சாக்தேயர், சாக்தேயர் சொல்லாற்றல் வாய்ந்த செல்வர். அவருடைய சொற்கள் பகைவரை அம்புகள் போலத் தாக்கும் தன்மை வாய்ந்தனவாதலால், அவரை பராசரர் எனவழங்கினர். சரம் என்றால் அம்பு. பராசரரின் மைந்தனின் இளமைக்காலப் பெயர் தெரியவில்லை. அவர் கரியநிறத்தவராயிருந்தமையால் கிருஷ்ணன் எனப் பெயர் பெற்றிருந்தார் என்று கருதுவாரும் உளர். அவர் இளமையிலேயே இலந்தைக்காட்டில் கடுந்தவஞ் செய்தமையால் வாதராயணர் என வழங்கினார். அவர் ஞானியாகி வேதங்களைத் தொகுத்தமையால் வியாசர் எனவழங்கினார். “அநந்தாவை வேதா” என்ற வாக்கியத்துக்கமைய வேதம் பரந்து கிடந்தது. தொகுப்பாசிரியரான அவர் வேதத்தோடு தொடர்பு கொண்டவராதலின் வேதவியாசர் எனவே பாராட்டப்பெற்றார். முனி என்றும், முனிராசன் என்றும் பெரியார்கள் அவரைப் போற்றுவர். அவருடைய ஞானக் குழந்தை சுகர். சுகரைச் சுகப்பிரம்மம் என்றே போற்றுவர். திருதராஷ்டிரன், பாண்டு, விதுரன் ஆகிய பாரதபாத்திரங்கள் வியாசரின் அருக்கிரகத்தால் தோன்றியவர்கள்.

வியாசர் பெரியவர். வியாசாய விஷ்ணு ரூபாய என அவரைப் போற்றுவர். அவரிடம் படித்துப் பெரியவர்களானவர்கள் பயிலர், வைசம்பாயனர், சைமினி, சுமந்து என்பவராவர். இவர்கள் வியாசரிடம் இருக்கு, யசர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்கு வேதங்களையும் கற்றார்கள். வியாசர் இவர்களுக்கு வேதங்களைக் கற்பித்தபின் தாம் செய்த ஞானவிளக்கமாய பிரம்மசூத்திரத்தையும் கற்பித்தார்.

இவற்றையெல்லாம் துறைபோகக் கற்ற மாணிக்கர்களுள் சைமினி, கிரியை வழியே பெரியது எனக் கருதி, கருமகாண்டத்தை விளக்கிப் பூர்வமீமாம்சையைச் செய்தார். அது முதலில் உள்ள பகுதியின் விளக்கமாதலின் பூர்வமீமாம்சை என்றும், முன்னரே நிலவிவ பிரம்மசூத்திரம், ஞானகாண்டமாய பிற்பகுதியை விளக்குவதால் உத்தர மீமாம்சை எனவும் வழங்கலாயிற்று.

வியாசர் வேதவாக்கியப் பொருளை வலியுறுத்துவதற்காக பாரத பஞ்சமோவேத-ஐந்தாம் வேதம் என்றும் மகாபாரதத்தையும், இன்னும் பதினெட்டுப் புராணங்களையும் செய்தவர்.

அவர் மகாபாரதத்திலே உபநிடதக்கருத்துக்கள் நிறைந்த பகவத்கீதை, விதுரநீதி, அனுகீதை, யட்சுப் பிரச்சினம் முதலியவற்றையும் செய்தவர். அவையாவும் தனிநூல்களாக நிலவுந்தன்மை வாய்ந்தனவாயுள்ளமை இந்து நாகரிகத்தின் தனிப்பெருமையாகும். அவர் பதினெண் புராணச் செய்திகளைச் சனந்தமார முனிவரிடம் முறையாகக் கேட்டவர் என்று கருதுவாரும் உளர். வியாசர் செய்த பெரிய சேவை, உபநிடதங்களைப் பேணிக்காத்தமையாகும்.

உத்தரமீமாம்சை என்னும் பிரமசூத்திரம்

வேதங்களை முறையாகத் தொகுத்த வியாசருக்கு உபநிடதங்கள் நன்கு தாடனமாயின. அவர் அவற்றை நிறையப் பெய்து தமது புகழ்பெற்ற பிரம்ம சூத்திரத்தை முறையாகச் செய்தார்.

பாரதநாட்டின் பழம்பெரும் முனிவராய் வசிஷ்டர் தமது பழுத்த அநுபவம் கொண்டு செய்த நூல் யோகவாசிட்டம். அதில் உலகம்முழுவதும் பரமாத்மாவுடன் ஒன்றியுள்ளது என்பர். பிரம்மம் என்பது பராகாசம் போன்றது. பிரமத்திவிருந்தே எல்லாம் தோன்றின. அவரே எல்லாவற்றையும் படைக்கிறார். அவர் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவர். அவர் எங்கும் நிறைவானவர் என்பதே வசிட்டரின் தத்துவக் கோட்பாடு. அதுநிற்றாக.

வியாசபகவான் செய்த உத்தர மீமாம்சை ஒரு பெரியநூல். அது நான்கு அத்தியாயங்களாகவும், பதினாறு பாதங்களாகவும், நூற்றைம்பத்தாறு அதிகரணங்களாகவும், ஐநூற்றைம்பத்தைந்து சூத்திரங்களாகவும் வகுக்கப்பெற்றுள்ளது. அதில் பத்து உபநிடதங்களின் விளக்கம் உள்ளது என்பர். பிரம்மசூத்திரமாய் இதனை நன்கு தெளிந்தவர்கள் தம்மைப் பிரமஞானிகள் என்பர். உபநிடதங்களை உச்சிமேற் கொள்ளும் வேதாந்திகள், இதனையும் கருத்துன்றிக் கற்புதுண்டு.

அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் புருடார்த்தங்கள் நான்கையும் விரிவாக விளக்கும் உபநிடதங்களை மேலும் தெளிவுபடுத்துவதற்கு இந்நூலைக் கற்பவர்களும் உள்.

இங்ஙனமாக வியாசர் செய்த உத்தரமீமாம்சையை விரித்து விளக்குவதற்காகப் பேருரை என்னும் பாடியம் செய்தவர்கள் பலர். சங்கரர் இராமானுஜர், மத்துவர், நீலகண்டர், நிம்பாக்கர், வல்லபர், சைதன்யர் முதலானோர் உரையெழுதியபோது, மூலத்தைத் தத்தம் கோட்பாட்டுக்கமைய விளக்கினார்கள். இவர்களுள் நீலகண்டர் செய்தது காலத்தால் முந்தியது என்றும் சிவபரத்துவம் கூறுவது என்றும் கொள்வர்.

இவ்வாறே சங்கரர் செய்தது அத்துவைதம் என்றும், இராமானுஜர் செய்தது விசிட்டத்துவைதம் என்றும், மத்துவர் செய்தது துவைதம் என்றும், நிம்பாக்கர் செய்தது துவைதாத்துவைதம் என்றும், வல்லபர் செய்தது சுத்தாத்துவைதம் என்றும், சைதன்யர் செய்தது அச்சிந்தைய பேதாபேதம் என்றும் வழங்கும்.

இவர்களேயன்றி, நீலகண்டர், பாஸ்கரர், யாதவப் பிரகாசர், கேசவர், பத்தேவர், விஞ்ஞானபிட்சு முதலானோரும் பேருரைகள் செய்துள்ளார்கள்.

வியாசபகவான் தமது பிரமசூத்திரம் என்னும் உத்தர மீமாம்சைக்கு வேதத்தின் ஞானகாண்டமாய் வேதாந்தம் என்னும் உபநிடதங்களுக்கே விளக்கம் கொடுப்பதால் இவர் நூலை வேதாந்தம் என்பர். எனவே

உபநிடதம், பிரமசூத்திரம், பகவத்கீதை ஆகிய மூன்றும் பிரஸ்தானத்திரயம் என வழங்குகின்றன. இவை மூன்று வித்தைகள் எனக் கொள்ள உள்ளன.

வியாசபகவான் சாங்கிய தரிசனம், வைசேஷிகம் ஆகியவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இனிவரும் இந்து நாகரிக இதழ்களில் பூர்வ மீமாம்சை, உத்தர மீமாம்சை என்பவற்றை விரிவாக அறிந்தபின், அடுத்து பூர்வ மீமாம்சை சார்பில் பிரபாகரன், குமாரலிபட்டர் ஆகியோரையும்; உத்தர மீமாம்சை சார்பில் சங்கரர், இராமானுஜர் முதலானோரையும் நோக்குவோமாக.

ஆலயமும்.....

(2 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

என்று தெளிவாகத் தெரிவித்து நிற்கிறது. தேரில் எங்கனும் திருவதனங்களும், திருவடிவங்களும் திருவடிகளும் செறிந்து விளங்குகின்றன. இறைவன் "நாம் ஒன்றாய்ப் பலவாய் உடனாய் வேறாய், உள்ளாய், வெளியாய் உனக்குள்ளும், பிறர்க்குள்ளும் என்றும் உள்ளோம்" என்று அருளியவாறே எம்மைத்தேடி ஆட்கொள்ள வருகிறார்.

ஆன்மா அமைச்சர்களோடு கூடிய அரசன் என்றும், படைகொடு பவனிபோகும் பார்மன்னன் என்றும், ஆன்மாவாகிய அரசன், உடல் ஆகிய தேரிலேறி உலகமாகி வீதியில் வருகின்ற முறையைச் சைவசித்தாந்த நூல்களான சிவஞானபோதம், சிவஞான சித்தியார், ஞானமீர்த்தம் முதலியன விளக்குகின்றன. "ஆர்ப்பாயகாயம் தன்னை ஆன்மா நின்று ஆட்டுமாறு, தேர் பாரிற் செல்லும் பரிசு போலும்" என்று சிவஞான சித்தியார் கூறுகிறது.

வேதம் பழமை.....

(3ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

நல்லவழியில் தூயவராக இறைவனை நம்பி வாழ்பவர்களுக்கு இறைவன் வழிகாட்டுவான். அவருடைய திருவருளால் உணரப்பெறுதல், அறிதல், காணல் என்பனவே சாட்சாத்காரம். சாட்சாத்காரம் அறிந்து நடந்தவர்கள் பெரியவர்கள். சிலகலைகளைத் தூய முனிவர்களே அறிய முடியும். சாந்தியதீதகலை என்பதை எல்லோரும் அறியமுடியாது. வெள்ளைப் புடைவையில் விழும்படங்களே திரைப்படங்கள். அந்தப் படங்கள் வண்ணப் புடைவைகளில் படமாட்டா.

இனி வேதங்களை ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்களையே பழைய காலத்தில் புறப் புறச் சமயத்தவர் என வகுத்தனர். வேதங்களைப் பிழையாக உணர்ந்தவர்கள் புறச் சமயத்தவர். வேதங்களை ஏற்று, ஆகமங்களைக் கொள்ளாதவர் அகப்புறச்சமயத்தவர்கள். வேதங்களையும் ஏற்று ஆகமங்களையும் ஏற்று அநுசரிப்பவர்களே அகச் சமயத்தவர்கள். அவர்களே வேதநெறி தழைத்தோங்க, மிகுசைவத்துறை விளங்கக் கண்ட புண்ணிய சீலர்கள்.

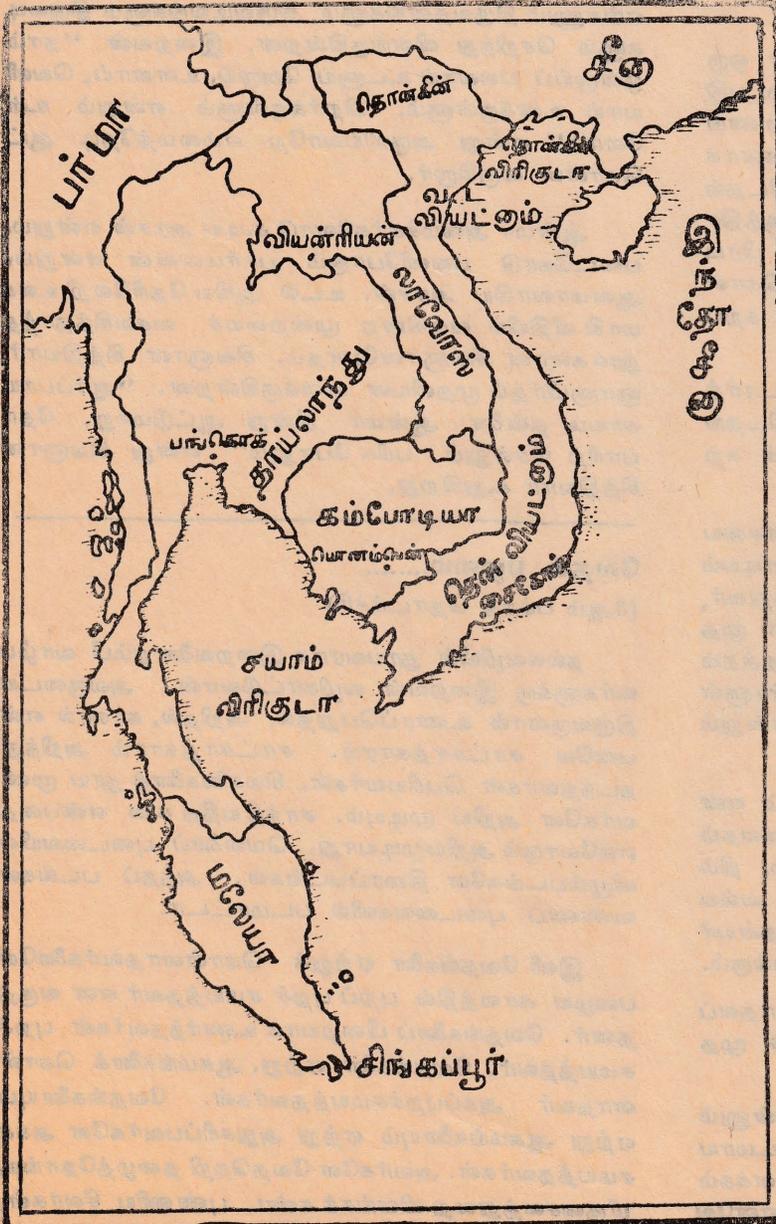

தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் இந்துநாகரிகம்

தென்கிழக்காசிய நாடுகள் எனவழங்கும் பெயர் அண்மைக்காலத்தில் இரண்டாம் மகாயுத்த வேளையில் வழக்கில் வந்தது எனலாம். ஆசியா என்றதும் இந்தியாவையும் சீனாவையும் பழைய வரலாற்று நூல்கள் குறித்தன.

ஆசியாக்கண்டத்தின் தென்பகுதியையும், இந்திய உபகண்டத்தையும், பசுபிக் சமுத்திரத்தில் பரந்து கிடக்கும் தீவுக்கூட்டங்களையும் இத்தொடர் குறித்தது என்பர். இப்பெரு நிலப்பரப்பு கிழக்கு மேற்காக 3000 மைல்நீளமும், வடக்குக்கிழக்காக 2000 மைல் நீளத்தையும் கொண்டதாகும்.

இப்பெரு நிலப்பரப்பை ஆய்வு நோக்கு வசதி குறித்து இந்தோசீன தீபகற்பம் எனவும், இந்துசமுத்திர-பசுபிக்சமுத்திர எல்லைக்குள் பரந்துகிடக்கும் தீவுக்கூட்டம் எனவும் இருபெரும் பிரிவுகளாக வகுப்பர்.

முதலிற் குறிப்பிட்ட இந்தோசீன தீபகற்பத்தில் பர்மா, தாய்லாந்து, கம்போடியா, லாவோஸ், வியட்நாம், மலேசியா, சிங்கப்பூர் முதலாய நாடுகள் அடங்கும். இவற்றுள் சில இன்று தனிநாடுகளாகிவிட்டன.

இரண்டாவதாகக் குறிப்பிட்ட இந்தோசீனியா என்னும் பகுதிகளில் பெரிய தீவுகளும் சிறிய தீவுகளுமாகவுள்ள பகுதிகள் அடங்கும். நேசியா என்றால் தீவுக்கூட்டம் என்பதே பொருள் என்ப. இவற்றுள் சுமாதிரா, யாவா, போர்னியோ, பாவி, செலுக்கஸ், மொலுக்கஸ் முதலாய மூவாயிரத்துக்கும் அதிகமான தீவுகள் அடங்கும். அப்பால் பிலிப்பீன்ஸ் என வழங்கும் இரண்டாயிரம் தீவுக்கூட்டங்களும் உள்ளன.

இத்தீவுக் கூட்டங்கள் முன்னொருகாலத்திலே மேற்குத்தேய, கிழக்குத்தேய வர்த்தகப் போக்கு வரத்தர்களின் சந்திப்பாகவும், இந்தியா சீன ஆகிய இரு பெரு நாடுகளின் வர்த்தகர்களின் தரிப்பிடமாகவும் நிலவின. இவ்வாறு அமைந்த இப்பிரதேசமெல்லாம் பாரதமென்னும் இந்தியாவையடுத்தவை, இந்தியாவைத் தொட்டுப் பெயர் பெற்றவை என்பது வெளிப்படல். பழைய பெயரிற் குறிப்பிட்டால் அகன்ற பாரதம் என்றும், தீவாந்தர பாரதம் என்றும் வழங்கின. புதிய பெயரிற் குறிப்பிட்டால் இந்து சீன என்றும், இந்தோநேசியா என்றும் வழங்குகின்றன. பங்கஜம் என்றும் தாமரை என்றும் ஒன்றே.

பழைய பண்பாட்டுத் தடயங்கள்

இவ்வாறு பேர்படைத்த பெருநிலப்பரப்பில் இந்தோசீனப் பகுதியை முதலில் எடுத்துக்கொண்டால், பர்மா தாய்லாந்து என்னும் சயாம், கம்போடியா என்னும் கம்போசியா, தென்வியட்நாம், வடவியட்நாம், லாவோஸ் அமைந்தவண்ணத்தையும் இன்றும் இப்பால் தென்முனையில் மலேயா சிங்கப்பூர் அமைந்த விதத்தையும்; சயாம் விரிசுடா, தொன்சின் விரிசுடா இந்திய சீன வர்த்தகப்பாதையை வளம்படுத்திய வகையையும் அறியலாம்.

காம்போஜ இராச்சியம்

முன்னொருகாலத்திலே எங்கள் மூதாதையர் முயற்சி செய்த வேளையிலே, தென்கிழக்காசியாவிலே கம்போடியாவை மையமாகக்கொண்ட காம்போஜ இராச்சியம் நிலவியது. அது இங்கிலாந்து, ஸ்கொத்துலாந்து வேல்ஸ், அயர்லாந்து என்னும் கூட்டமைந்த பெரிய பிரித்தானியாவிலும் பார்க்கப் பெரிதாய்; கம்போடியா, லாவோஸ், தாய்லாந்து, பர்மாவில் சில பகுதிகள், மலேயா தீபகற்பத்தில் சில பகுதிகள் கொண்டமைந்திருந்தது. அங்கேதான் மகாகங்கை என வழங்கிய பெரியநதி பாய்ந்து வளம்படுத்தியது. அந்நதி இன்று வேற்று நாகரிக வாசிகளின் வாயில் மீக்கொங் என ஒலிக்கிறது.

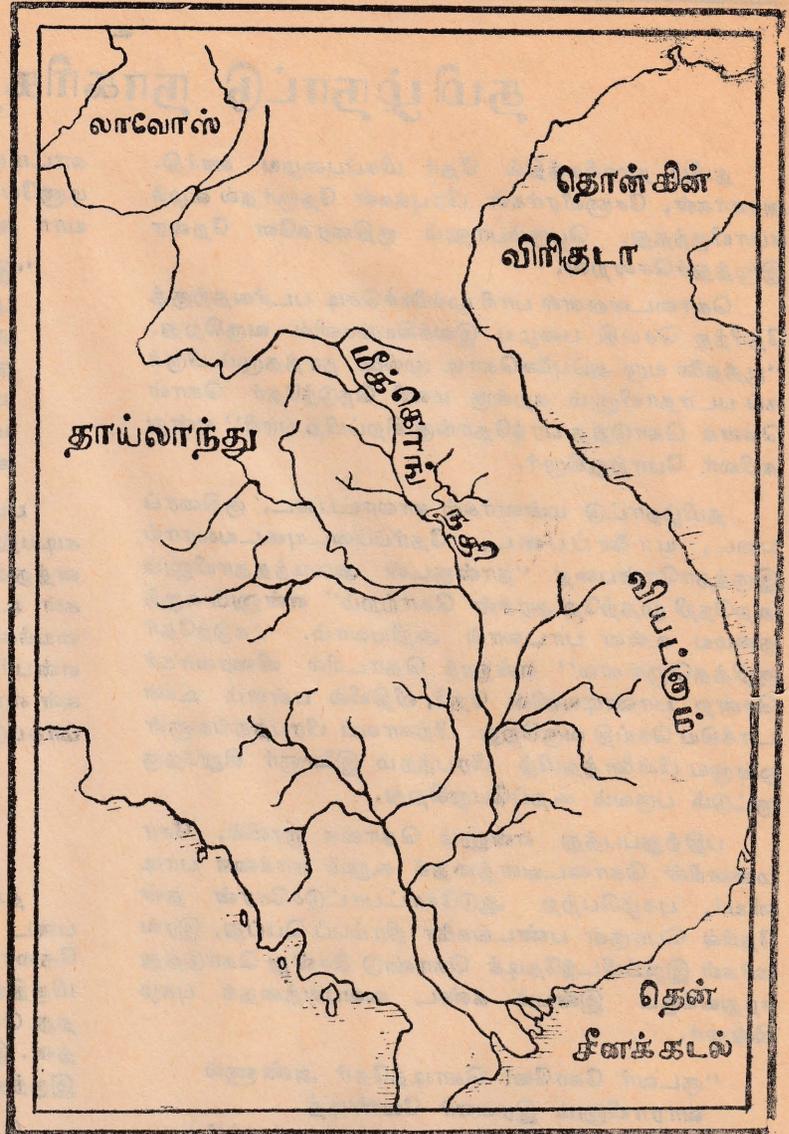
மீக்கொங்

மீக்கொங் நதி ஐப்பசி மாதத்தில் பெருகும்போது, அங்கே பழந்தமிழர் பாணியிலமைந்த நீர்விளையாட்டு நடைபெறுகிறது. புதுப்புனலில் நீந்தி விளையாடியவன் தமிழன். ஆடி பதினெட்டில் காவீரி பெருகும் போது இன்றும் பழைய விளையாட்டு தமிழ் நாட்டில் நடைபெறுகிறது. சென்றாடு தீர்த்தமாய் அமர்ந்தவர் சிவபெருமான். மீக்கொங் நதி திபெத்தில் ஊற்றெடுத்துப் பாய்ந்துவரும் பெரும்நதி, அது 2600 மைல் நீளமானது.

கம்போடியாவைத் தமிழர் கம்புஜ என வழங்கியவர்கள், மகாகங்கையில் வருணனை வழிபட்டவர்களும் இருந்தார்கள். ஓடங்களில் ஒளிவிளக்கேற்றி விழா இயர்ந்தார்கள். கம்போஜப் பேரரசைக் கண்டவன் தமிழ்நாட்டு ஊந்தணன். அவன் பின் வந்தவர்கள் இந்திர வர்மன், சபவர்மன், யசோவர்மன், ஈசான வர்மன், இராசேந்திரவர்மன் முதலாகப் பெயர்பெற்று ஆண்டு வந்தனர்.

இன்று தென்கிழக்காசிய நாடுகளிடையே மீலேச்சர் நாகரிகம், வசுந்தரவாசிகள் நாகரிகம், தெய்வத்தைப் பற்றி உணராதவர்தம் நாகரிகம் எல்லாம் கலந்து நிலவுகின்றன. அவற்றுள் புகைநடுவினில் தீபோல இந்துப்பண்பாடு சூடுதணியாமல் உள்ளது. என்றே ஒருகாலத்தில் அது மீண்டும் மறுமலர்ச்சி அடைந்து ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்கும் என்பது உறுதி.

தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் பண்பாடு பற்றி எழுதிய கோட்ஸ் என்னும் வரலாற்றாசிரியர், தாம் ஆராய்ந்த வண்ணம் அறிந்தசில தகவல்களைத் தந்துள்ளார். அவை அங்கே நீர்ப்பாச்சி நிலவளம்படுத்தும் வேளாண்மை முறைகள், அங்கே நெல் விதைக்கும் வண்ணம் எருது, எருமை, ஆகிய மிருகங்களையே ஏரிப்பூட்டும் முறை, பொன் வெள்ளி செம்பு இரும்பு முதலிய கனிப்பொருட்களைப் பயன்படுத்தும் முறை, கப்பலோட்டும் முறை, பெண்களை மதித்து உயர்வு கொடுக்கும் நாகரிகம், இயற்கை வழிபாட்டு முறைகள், சிராத்தம் முதலியன போன்ற வகையில் மூதாதையர் வழிபாட்டு முறைகள், முதுமக்கள் தாழி என்னும் பெரும் மட்பானையில் இறந்தவரை இருத்தி அடக்கம் செய்யும் தமிழரின் பழையமுறை, அடக்கஞ்செய்த இடங்களில் நினைவுக்கற்கள் மண்டபங்கள் சமாதிகள் கட்டும் வழக்கம், சூறிஞ்சி நிலத்தில் மலை யுச்சியில் கோயில் அமைத்து வணங்கும் பாரம்பரியம், இயற்கையில் உண்டாகும் பெரு மாறுதல்கள் நிகழ்ச்சிகளை இறைவன் செயலாகக்கருதி ஏற்றுக் கொள்ளுதல் இன்ன பிறவுமாம்.

இன்னும் எம்மவர் அங்கே விட்டுப்போன அழகுக்கலை, நுண்கலை என்பனவற்றின் வரன் முறைகள், அவற்றுள் பாவைக்கூத்து என்னும் பொம்மையாட்டம்; முழவு, குழல், யாழ், தாளம் முதலியன சேர்ந்தமைந்த குழுஇசை, துணிகளில் சாயம் இட்டு சித்திரந்தீட்டும் (பற்றிக்) முறை இன்ன பிறவுமாம்.

இனி பேராசிரியர் திரு. வ. இராசாராம் அவர்கள் எழுதியவண்ணம், “மொழியால், சமயத்தால், பண்பாடுகளால், அரசியல் நோக்கங்களால் பெரிதும் வேறுபாடுகொண்ட மக்கள், இயற்கையிலே பிரிந்து தனித்து வாழுகின்ற நிலையிலும், தங்களின் உணர்வால் ஒருங்கிணைந்து, அரசியல் தலைமையேற்று, விடுதலைபெற்று,” முன்னேற்றம் கண்டு வாழ்கின்றவேளையிலும் தொன்மை மறவேல் எனப் பழைமையைச் சிதையவிடாது பேணிக்காத்து வருகின்றனர்.

இந்தோசீன நாடுகள் இன்றைய சூழ்நிலையில் தனிநாடுகளாகியும், எல்லைகள் மாறியும் அமைந்துள்ளன.

(10 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

★ அன்புநெறியே திருக்கோயில் நாகரிகத்தைக் காட்டியது

தமிழ்நாட்டு நாகரிகத்தில் தேர்

தமிழ் நாகரிகத்தில் தேர் மிகப்பழைய ஊர். அரசர்கள், சேனாவீரர்கள் பிரபுக்கள் தேருந்தல் வழக்கமாயிருந்தது. பெரும்பாலும் குதிரைகளே தேரை இழுத்துச்சென்றன.

கொடைவள்ளல் பாரி முல்லைச்செடி படர்வதற்குத் தேர்ந்த செய்தி பழைய இலக்கியங்களில் வருகிறது. “பூத்தலை யரூ அப்புணைகொடி முல்லை நாத்தமும் பிருக்கப் படாதாயினும் கறங்கு மணி நெடுந்தேர் கொள் கெனக் கொடுத்த பரந்தோங்கு சிறப்பிற் பாரி” என்று கபிலர் போற்றுகிறார்.

தமிழ்நாட்டு மன்னர்கள் காலாட்படை, குதிரைப் படை, யானைப்படை, தேர்ப்படையுடையவராய் இருந்தாரென்பதை “நான்குடன் அமைந்ததாயினும் அறநெறி முதற்றே அரசன் கொற்றம்” என்னும் கருத்தமைய உள்ள பாடலால் அறியலாம். “கடுந்தேர் சூழித்தடுள்ளல்” என்னுந் தொடரில் விரைவாகச் சென்ற பாண்டியனின் தேர், வீதியில் பள்ளம் உண்டாக்கிய செய்தி வருகிறது. பிற்காலப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்றாய் பிள்ளைத்தமிழ் பிரபந்தம் இளைஞர் சிறுதேருக்கும் பருவம் கூறப்பெறுகிறது.

பதிற்றுப்பத்து என்னும் தொகை நூலில், சேரமன்னரின் கொடைவளத்தைக் கூறும் காக்கை பாடியார், புகழ்பெற்ற ஆடுகோட்பாட்டுச்சேரன் தன் தேரில் பொருள் பண்டங்களை நிரம்பப் பெய்து, இரவலர்கள் இருப்பிடந்தேடிக் கொண்டு சென்று கொடுத்து ஈந்துவக்கும் இன்பம் கண்ட வைபவத்தைக் புகழ்கின்றார்.

“குடவர் கோவே! கொடித்தேர் அண்ணல்
வாராயினும் இரவலர் வேண்டித்
தேரில் தந்து அவர்க்கு ஆர்வதன் நல்கும்”

தொகை நூல்களில் முதலிற் கூறப்பெறும் நற்றிணையில் நல்ல காதலன் ஒருவன், காவலரைய அரசனின் கடமைக்காகப் போர்க்களம் சென்று வெற்றியீட்டி வீடு திரும்புகிறான். தேரேறி வந்தவனின் சாரதி நுட்ப புத்தியுள்ளவன், கருணையுள்ளம் படைத்தவன். அவன் கடற்கரையில் தேரோட்டிய போது அங்கே ஊர்ந்து திரியும் நண்டுகளை நசிக்காமல் தேரைச் செலுத்தினான் என்பது. இதனை உலோச்சுனர் என்னும் புலவர், “புணரி பொருத பூமணல் அடைகரை, ஆழிமருங்கின் அலவன் ஓம்பி வலவன் வன்பு ஆய்ந்து ஊர்” என்று பாடியுள்ளார்.

இங்ஙனமாகவே அகநானூறு என்னும் தொகை நூலில் வருகின்ற தலைவன், அரசனின் கடமையை முடித்துவிட்டுத் தேரில் ஏறினதுதான் தாமதம் அவன் வீடுவந்து சேர்ந்துவிட்டான். அற்புதமாக விரைவாகத் தேரோட்டிய நண்பனைப் பார்த்துக் கேட்டான். “நண்பனே! நான் தேரில் ஏறியதை அறிவேன். அடுத்த வீடு சேர்ந்ததை அறிந்தேன். இத்தனை வேகமாகத் தேரோட்டுவதற்கு நீ காற்றைப் பூட்டி வாயு வேகம்

காட்டினாயோ, மனத்தைப் பூட்டி மனோவேகம் காட்டினாயோ கூறுவாயாக.” இதனை ஓக்கூர் மாசாத்தியார் அருமையாக பாடியுள்ளார்.

“இருந்த வேந்தன் அருந்தொழில் முடித்தெனப் புரிந்த காதலொடு பெருந்தேர் யானும் ஏறியது அறிந்தன் றல்லது வந்தவாறு நனியறிந் தன்றே விலனே.....
வான் வழங்கியற் கைவளி பூட்டினையோ மானுருவாக நின்மனம் பூட்டினையோ உரைமதி வாழியோ வலவ!”

பட்டினப்பாலை என்னும் பெரிய பாட்டுப் பாடிய கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார், காவிரிப்பூம் பட்டினத்துச் செல்வ மிகுதியைக் குறிக்கும் போது, சிறுவர்கள் உருட்டி விளையாடும் சிறுதேர்களை மகளிர் கோழியைக்கலைக்க எறிந்த ஆபரணங்கள் தடுக்கின்றன என்பார். பின்னர் தெருவீதியால் சென்று பெருந்தேர்கள் எழுப்பிய புழுதி வீட்டில் உள்ள சுவரோவியங்களை மாசுபடுத்தின என்பார்.

“தேரோடத் துகள் கெழுமி
நீராடிய களிற் போல
வேறுபட்ட வினையோவந்து”

தமிழிலக்கியங்களில் புறநானூறு சிறுபாணற்றுப் படை பெரும்பாணற்றுப்படை முதலிய நூல்கள் தேரைப் பற்றிக் கூறுகின்றன. அக்காலத்தில் செல்வம் மிகுதியாயிருந்தபோது பொன்னும் மலிவாகக் கிடைத்தது. பொற்றகடுகள் பொருத்தப்பெற்ற தேர்களும் இருந்தன. இன்று தங்கரதம் எனவுள்ளவை அக்காலத்திலும் இருந்தன. அவற்றை “அரித்தேர்” என வழங்கினர்.

தேர் செய்பவனின் கைவண்ணம், அவனின் சிறுளிசெய்த சிற்பச்சிறப்பு முதலியவற்றைச் செந்தமிழ் இலக்கியங்கள் செம்மையாகக் கூறுகின்றன. அதிகமான், நெடுமான், அஞ்சி பெரிய கொடைவள்ளல், அன்றிப்பெருவீரன். அவன் பக்கத்தில் வலிமை வாய்ந்த வீரர் பலிருந்தனர். அதிகமானின் பெருமையை ஓளவையார் கடமை உணர்ச்சியோடு பகைவருக்குக் கூறினார்.

“பகை வீரர்களே! போர்க்களம் புகாதீர்கள். எம் பக்கத்தில் ஒரு வீரன் உளன். அவன் நாளொன்றுக்கு எட்டுத்தேர்களைச் செய்யும் பெருவன்மை படைத்த தச்சன். ஒரு மாதகாலம் அரிது முயன்று செய்ததொரு தேரையொக்கும் பெருவிரைவும், பெருந் திண்மையும் உடையவன் என்றார்.

“களம்புகல் ஓம்புமின் தெவ்வீர் போர் எதிர்த்து எம்முளும் உளனொரு பொருநன் வைகல் எண்டேர் செய்யும் தச்சன் திங்கள் வலித்த காலன் னேனே.”

(9ஆம் பக்கம் பார்க்க)

தமிழ்நாட்டு.....

(8 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சங்கப் புலவர்களுள் முன்னணியில் நின்ற மூவர் கபிலர், பரணர், நக்கீரர் என்பவராவர். அவருள்ளும் கபிலபரணர் எனவழங்கிய இரட்டையர்களுள் பரணர் பெரும்புலவர். அவர் கரிகாற்பெரு வளத்தானின் தந்தையாய இளஞ்சேட்சென்னியைப் பாடினார். இளஞ்சேட்சென்னி காலாட்படை, குதிரைப்படை, யானைப்படை, தேர்ப்படைகளால் சிறந்தவன். அவன் தேர் மீதமர்ந்து போர் செய்து பகைவரைப் பறந்தோடச் செய்த பெருவிறல் வேந்தன். அவன் உருவப்பலீறேர் எனத் தேரின் சிறப்பால் பெயர் பெற்றவன் போலும். அவன் தேரூர்ந்த சிறப்பைக் குறித்து, “நீ மாக்கடல் நிவந்தெழுதரு செஞ்ஞாயிற்றுக்கவினை. நீ இத்தன்மையாக, நிற்பகைவர் நாடு அழியும்” எனக்கூறி இரங்கி அவனைக் கருணைகொள்ளுமாறு பாடினார்.

அசைந்த தலையாட்டம் அணிந்த குதிரை பூட்டப் பெற்ற பொற்றேரின் மேலே பொலிவோடு தோன்றுதலால், கருங்கடலில் எழுகின்ற சிவந்த ஞாயிறு போன்ற ஒளியினை உடைய, ஞாயிறு போல அமைந்தனை.

“நீயே அலங்குளைப் பரிஇ இவுளிப்
பொலந் தேர்மிசை பொலிவு தோன்றி
மாக்கடல் நிவந்தெழு தரும்
செஞ் ஞாயிற்றுக் கவினை மாதோ.....”

நாகரிகம்

தமிழ் அறிந்த திரிபுரத்து இரகசியம்

சங்க இலக்கியங்களுள் ஒங்கு பரிபாடல் என்னும் சிறந்த பாக்கள் வழிபாட்டுக்குரியனவாய் அமைந்துள்ளன. அதிலொருபாடல் சிவபெருமான் முப்புரத்தகரர்களின் அகரத்தன்மையை நீக்கியருள் செய்வதற்கு அவர்களின் பொன், லெள்ளி, இரும்பு ஆகிய உலோகங்களாலான கோட்டைகளை நீரூக்கி, அவர்களை நல்லவர்களாக்கினார். அவர்கள் கீழ்ப்படிந்து பணிந்தபோது அவர்களுள் இருவருக்கு வாயிற்காவல் வேலையும் மூன்றாமவருக்கு முழவு அடிக்கும் வேலையும் கொடுத்தருளினார். அவர்கள் பணி செய்தவாறே பக்தியால் உயர்ந்து உய்ந்தார்கள். இச்செய்தியைக் கடுவன் இளவெயினர் என்பார் முருகனைப் பாடும்போது குறிப்பிடுகின்றார்.

“ஆதிஅந்தணன் அறிந்து பரிகொழுவு
வேதமாபூண் வையத்தேர் ஊர்ந்து
நாகநாண மலை வில்லாக
மூவகை யாரெயில் ஓரழல் அம்பின்முனிய
மாதிரம் அழல்வெய்து அமரர் வேள்விப்
பாகம் உண்ட பைங்கட் பார்ப்பான்
உமையொடு புணர்ந்த காம வதுவையுள்...”

இவ்வாறாகத் தேவாரம் திருவாசகம் பாடியருளிய பெரியவர்களுக்கு முன்வந்த திருமூலநாயனார் தமது திருமந்திரத்திலே, திரிபுரத்தில் தீயெழுந்த இரகசி

யத்தை, முப்புரம் எரிந்த உரலாற்றைச் சித்தாந்த ஞானக்கண் கொண்டு அறிந்து அருளியுள்ளார்.

கங்கை நீரை அணிந்த சிவந்த சடையினையுடையவரைய பழைமையானவன், மூன்று கோட்டைகளை அழித்தான் என்று அறிவில்லாதவர்கள் கூறுவார்கள். மூன்று கோட்டைகளை அழித்தலாவது ஆணவம் கன்மம், மாயையாகிய மூன்று மலங்களை நீக்கியமையாம். அவர் முப்புரம் எரிசெய் அற்புதத்தை அறிய வல்லார் யாவர்? என்றுகூறி முப்புரமாவது மும்மல காரியம் என்பர்.

“அப்பணி செஞ்சடை ஆதிபுராதனன்
முப்புரஞ் சென்றனன் என்பர்கள் மூடர்கள்
முப்புரமாவது மும்மல காரியம்
அப்புரம் எய்தமை யாரறிவாரே”

இங்ஙனமாயின் ஆன்மாக்களை பந்தித்து நிற்கும் பாசங்களை விலகியோடச் செய்வதே திரிபுரரகசியம், தேர்த்திருவிழாவின் தத்துவமாகும்.

இனி மாணிக்கவாசகவாமிசன் தமது திருவாசகத்தில் திரிபுரசங்காரம் முதலாய வீரச்செயல்களையும் பலவாய திருவீனையாடல்களையும் குறித்துப்பாடியருளியுள்ளார். சிவபெருமான் திரிபுரங்களை எரித்தருளிய போது, திருமால் இடபமாகி அவரைத் தாங்கியருளியமையும் குறிக்கப் பெறுகிறது.

திரிபுரமெரித்தற் பொருட்டுத் தேவர்கள் அமைத்த தேரின் அச்சு முறிந்தபோது, திருமால் இடபமாகி அவரைத் தாங்கினார் என்பது பாடற்கருத்து. “கடகரியும், பரிமாவும், தேரும் உகந்தேருதே இடபம் உகந்தேறியவாறு எனக்கறிய இயம்பேடி” என்பது வினா. அதற்கு விடை “தடமதில்கள் அவை மூன்றும் தழுவெரித்த அந்நாளில் இடபமதாய்த் தாங்கினான் திருமால் காண்சாழலோ” என்பதாகும்.

இன்னும் உயர்வாக எண்ணத் தகுந்த அரக்கர் மூவர் முப்புரம் எரிந்த போது பிழைத்து, நெற்றிக் கண்ணையுடைய எமது பரமபிதாவாகிய இறைவனின் வாயிற்படியில் நின்றதன்பின், அளவுகடந்த இந்திரரும், எத்தனையோ பிரமர்களும் மண்ணையுண்ட திருமால் களும் இறந்தனர் என்பர்.

“எண்ணுடைய மூவர் இராக்கதர்கள்
எரிபிழைத்துக்
கண்ணுதல் எந்தை கடைத்தலைமுன்
நின்றதற்பின்
எண்ணிலி இந்திரர் எத்தனையோ
பிரமர்களும்
மண்மிசை மால்பலர் மாண்டனர் காண்
தோனோக்கம்”

அரக்கர் மூவரும் முன்னுளில் சிவபூசை செய்து மகத்துவத்தால் அழியாது மேலான பதவிபெற்றார்கள் என்றும், இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதவிகளையே பெரியவையெனக் கருதிப் பிறந்து மாண்டனர் என்றும் அறியக் கிடக்கிறது.

வடநாட்டு நாகரிகத்தில் தேர்

வடமொழியில் வேதங்கள், உபநிடதங்கள், இதி காசங்கள், புராணங்கள், இலக்கியங்கள் தேரைப்பற்றிக் கூறுகின்றன. இருக்கு வேதம் தேரின் அச்சாணியைக் கூறுகிறது என்பர். இது திருவள்ளுவர் கூறும் அச்சாணி அன்றொரை நினைவுபடுத்துகிறது எனலாம். கடோபநிடதம் தேரைப் பற்றியும் தேர்ப்பாகளைப் பற்றியும் கூறுகிறது.

ஒரு தேரின் தலைவனாக ஆத்மனை அறிக. உடலே தேரெனவும், பகுத்தறிவு தேரோட்டி எனவும், மனம் கடிவாளம் எனவும் தெளிக.

பொறிகளே குதிரைகள். பொறிகளின் நுகர்ச்சிப் பொருள்களே பாதைகள். மனத்தோடும் பொறிகளோடும் ஒருவனின் ஆத்மா இணைந்து ஒன்றாகும் போது அவன் இன்ப துன்பம் உடையவனாகின்றான்.

பயிற்சி பெறாத முரட்டுக் குதிரைகளோடு கூடி, செலுத்தும் வகை தெரியாத தேரோட்டியைப்போல, சரியான தெளிந்த அறிவைப் பெறாதவனின் மனம் ஒருபோதும் உறுதியாயிருப்பதில்லை. அவன் வாழ்வில் ஆட்சியாளனாய் இருப்பதற்கு அது அமைவதும் இல்லை.

நன்கு பயிற்றப்பட்ட குதிரைகளோடு கூடிய நல்ல தேரோட்டியினை யொத்தது சரியான தெளிந்த அறிவைப்பெற்றவனுடைய மனம். அது ஒரு போதும் தளர்வதில்லை. அவன் வாழ்க்கையில் ஆட்சியாளனாய் அமர்வதற்கு அது அமைகிறது.

எவனுடைய தேர் பகுத்தறிவால் செலுத்தப்படுகின்றதோ, எவன் கண்ணும் கருத்துமாய் இருந்து தனது மனத்தின் கடிவாளங்களைத் தன் ஆளுகையில் வைத்திருக்கிறானோ, அவனே பயணத்தின் இறுதியை, எங்கும் வியாபித்திருக்கும் இறைவனின் உயரிடத்தை எய்துகிறான்.

இதிகாசங்களில் தேர்கள் பற்றிய விபரம் நிறையவுள்ளன. இரு இதிகாசங்களிலும் நடந்த போர்க்களங்களிலேயன்றி பிறவிடங்களிலும் தேர் பற்றிய செய்திகள் வருகின்றன. தசரதர், மகாரதர், அதிரதர் என்றெல்லாம் தேர் பற்றி வரும் செய்திகளோடு கீதாசாரியனாய் கண்ணனே தேரோட்டியாயும் அமர்கின்றான்.

மீக்கொங் ...

(7 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அண்மையில் ஐக்கியநாடுகள் சபையில் விவாதத்திற்கு எடுக்கப்பட்ட பிரச்சினை ஒன்றில் கம்போடிய தாய் லாந்து எல்லையில் இருந்த சிவன்கோயில் பற்றியதாகும். சுற்றில் இருநாடுகளும் மனமொத்து சிவன்கோயில் தாய்லாந்திடமே விடப்பெற்றது.

இன்று பழைய இந்தோசீனம் நான்கு நாடுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவை வடவியட்னாம், தென்வியட்னாம், கம்போடியா, லாவோஸ் என்பனவாம். இவற்றுள் வடவியட்னாமாவது தொங்கிங் பிரதேசமும் அன்னம் என்னும் பிரதேசத்தின் வடபகுதியு

மாம். செவ்வாறு என்னும் சிவந்த ஆற்றினால் வளம் பெறுவது இந்நாடு. இது 62,808 சதுரமைல் பரப்பினதாகும்.

தென்வியட்னாம் என்பது அன்னம் என்னும் பிரதேசத்தின் தென்பகுதியையும் கொச்சின் சிஞ் என்னும் பிரதேசத்தையும் கொண்டதாகும். இந்நாட்டிலே தான் மீக்கொங் நதியின் வண்டற்பிரதேசமும் அமைந்துள்ளது. இது 64,451 சதுரமைல் பரப்பினது.

கம்போடியா நாடு நடுவண் அமைந்த அற்புத நாடு, அதன் மேற்குப்பகுதியில் அதி அற்புதமான தொனில் சாப் என்னும் நீர்ப்பரப்பை மீக்கொங்நதி நிரப்புகிறது. இந்நாட்டின் நிலப்பரப்பு 53,668 சதுரமைல் என்பர்.

லாவோஸ் என்பது பழைய இந்தோசீனத்தின் வடமேற்குப் பெரும்பிரதேசமாகும். இது 89,166 சதுரமைல் பரப்பினையுடையது. இது மலைவளம், காட்டுவளம் உள்ள பெரியநாடு. நல்ல பீடபூமியும் நெல்வயற்பிரதேசங்களும் உள்ள வளநாடு. அங்கேதான் பழைய இந்திய ஆரிய மக்களின் வழிவந்தவர்கள் நெருக்கமாக வாழ்கின்றார்கள்.

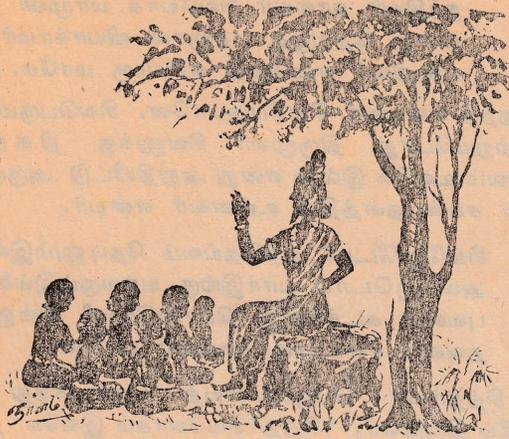
வடவியட்னாம் நாட்டின் தலைநகரம் ஹானோய். இதன் பிரதான துறைமுகம் ஹைபொங் இங்ஙனமே தென்வியட்னாமின் தலைநகரம் சைகோன். இக் துறைமுகம் சோழன் என்பதாகும். கம்போடியாவின் தலைநகரம் நொம்பேன். லாவோஸ் நாட்டின் தலைநகரம் லுவாங்பிரபாங். இதன் பரிபாலனம் நடைபெறும் நகரம் வியன்ரைன்.

இன்று வடவியட்னாம், தென்வியட்னாம் எனப் பிரிந்துள்ளநாடுகள் முன்னர் ஒரு பிரதேசமாய் சம்பா என்னும் இராச்சியத்தில் இருந்தவை. வியட்னாம் பிரதேசத்தின் ஒருபகுதியே முன்னர் அன்னம் என வழங்கியது. அன்னம் இந்திய நாகரிகத்தோடு நெருங்கிய தொடர்புள்ள பிரதேசமாகும்.

உலகமெங்கும் சிவலிங்கம். உலகமெல்லாம் சிவலிங்கம், பலாப்பழம் சிவலிங்கம், பலாச்சுளை சிவலிங்கம், பலாக்கொட்டை சிவலிங்கம். இதனால் தமிழ்நாட்டில் பலாமரத்தைத் தலவிருட்சமாகக்கொண்ட திருக்குற்றலம் திரிகூடநாதருக்கு ஒரு பணிவு. அங்கே பழக்கும் பழங்களைக் குரங்குகள் தவிர மனிதர் பறிப்பதில்லை.

“கனியெலாம் சிவலிங்கம் கனிகளின்ற சுனையெலாம் சிவலிங்கம் வித்தெலாம் சிவலிங்க சொருபமாக வினையுமொரு குறும்பலவின் முனைத் தெழுந்த சிவக்கொழுந்தை வேண்டுவோமே” என்று திரிகூடராசப்ப கவிராயர் தாம் பாடிய திருக்குற்றலக் குறவஞ்சியிற் குறித்துள்ளார்.

வேதவாக்கியம்

ஒருவர் இன்னொருவர் சொன்னதை மீறி நடக்காதவராய் ஒழுகினால், நாம் இவருக்கு அவர் சொன்னது தேவவாக்கியம் என்று நாளாந்த வாழ்வில் கூறுகிறோம். வேதவாக்கியத்தை வலியுறுத்தவே இதிகாசங்களும் புராணங்களும் எழுந்தன. அகத்தியரும் அவருடைய மனைவி உலோபாமுத்திரையும் கூட வேதவாக்கியங்கள் கூறியுள்ளார். அகத்தியர் தெற்கில் தமிழன், வடக்கில் ஆரியன். இறைவனை ஆரியன் கண்டாய் தமிழன் கண்டாய் என்று அப்பர் அருளியுள்ளார்.

நாங்கள் சூரியனை, சந்திரனைப்போல சரியான வழியிற் செல்வோம். நாங்கள் தாராண்மைக் கோட்பாடுடையவர், நல்லிரக்கம் உள்ளவர், எல்லாம் அறிந்தவர் என்னும் இவர்களோடு இணங்கி வாழ்வோம்.

— இருக்குவேதம்

கடவுளே! தெய்வாதீனமான தெய்வீகமானபுகழ்களை என் மீது பொழிவாயாக. பெரியவர்களின் புகழ் மாலையை எனக்குச் சூட்டுவாயாக. இந்திரப்பதவியை நான் அடைவேனாக. வியாழனின் அறிவைப் பெறுவேனாக. பாகதெய்வத்தின் செல்வமனைய செல்வம் பெறுவேனாக. இவை என்னை விட்டு நீங்காதிருப்பனவாக.

— சாமவேதம்

மனத்தின் மனதாக உள்ளது எதை நினைக்கிறதோ அது கிடைப்பதாக. அது அறிவுக்கு மூலமானது. நினைவுக்கு நினைப்பானது. அது என்றும் அணையா விளக்காய், ஒளியாய் உள்ளது. அது இல்லாமல் எச்செயலும் இங்கே நடைபெறாது, எதையும் எவரும் செய்து கொள்ள முடியாது.

— யஜுர்வேதம்

அந்த ஆனந்தமயமான சாந்தி எனக்குக் கிடைப்பதாக. அது ஆகாயத்தின் அமைதி. இடைவெளிப்பரப்பின் அமைதி. புவியின் அமைதி. நீரின் அமைதி. தாவரங்களின் அமைதி. மரங்களின் அமைதி. தெய்வங்களின் அமைதி. பிரம்மத்தின் அமைதி. உலகத்தின் அமைதி. அமைதியின் அமைதி. அது கிடைப்பதாக.

— யஜுர்

உன்மனைக்கு பசுக்கூட்டம் போலவும், குதிரைகளுக்கு வீரர்களைப் போலவும், கன்றுகளுக்குத் தாய்ப் பசுக்கள் போலவும், மனைவிக்குக் கணவன் போலவும் மேலுள்ள எல்லாவித இன்பங்களுக்கும் தெய்வமாயுள்ளவர் என்னை நாடி வருவாராக.

— இருக்குவேதம்

படித்தவர்கள் பல நாமங்கொண்டு ஏத்துவர். அக்கினி என்பர், யமன் என்பர், மதரீசன் என்பர், இந்திரன் என்பர், மித்திரன் என்பர், வருணன் என்பர்.

— இருக்குவேதம்

அறிய முடியாதது ஒன்றிருக்கிறது என்று அறிஞர்கள் கூறுவர். அதிலிருந்தே இந்த உலகம் வந்தது என்பர். அதிலிருந்தே எல்லாம் தோன்றி, எல்லாம் அதிலேயே புகுந்து மறையும். அந்தப் பிரபுவே படைக்கப்பெற்ற எல்லாவற்றுக்கும் பாவுநூலும், ஊடுஇழையுமாய் இருக்கிறார்.

— யஜுர்வேதம்

எங்கள் கண்களுக்கு ஒளி தருவாயாக. எங்கள் உடம்புகளுக்கு ஒளியூட்டுவாயாக. அவை நன்றாகப் பார்க்கவேண்டும். நாங்கள் உலகத்தை முழுமையாக நிறைவாக முற்றாகப் பார்த்து அறிதல் வேண்டும்.

— இருக்குவேதம்

கடவுளே! தந்தை தன்மைந்தர்களுக்கு ஞானம் சொல்லும் வகையில், தேவரீரும் எமக்கு ஞானத்தைத் தந்தருளுவீராக. எங்களை நல்ல வழியில் நடத்திச் செல்வீராக. நாங்கள் வாழ்ந்து ஒளிபெறுதல் வேண்டும்.

— இருக்குவேதம்

நாம் எல்லோரும் ஒன்றாக ஐக்கியப்பட்டு இணைந்து இன்பகரமாக வாழ்வோமாக. எல்லோரும் அமைதியான மகிழ்ச்சிப் பாதையில் முன்னேறுவோமாக. மேலே வானமும் கீழே பூமியும் எங்களுக்காக ஒற்றுமையாக நிலவுவனவாக. எங்களுக்குப் பகைவர் என எவரும் எங்கையேனும் இல்லாதவராக. நாங்கள் எங்கேனும் எவரையேனும் பகைக்காமல் வாழ்வோமாக. இனி நாங்கள் அச்சம் இன்றி வாழ்வோமாக.

— அதர்வ வேதம்

நாங்கள் கனிதருபருவம் நூறு காண்போமாக
நாங்கள் கனிதருபருவம் நூறு வாழ்வோமாக
நாங்கள் கனிதருபருவம் நூறு அறிவோமாக
நாங்கள் கனிதருபருவம் நூறு உயர்வோமாக
நாங்கள் கனிதருபருவம் நூறுபெருக்கம் காண்போமாக
நாங்கள் கனிதருபருவம் நூறுநிலைபெறு அடைவோமாக
நாங்கள் கனிதருபருவம் நூறு வளர்வோமாக
நாங்கள் கனிதருபருவம் நூறுக்குமேலே காண்போமாக

— அதர்வ வேதம்

தாய்நாட்டுச் சித்தர்கள்

தமிழ் நாட்டில் சமணர், பௌத்தர்களின் செல்வாக்கு வெகுவாகக் குறைந்தபோது, வடநாட்டுப் பழக்கவழக்கங்கள், வழிபாட்டு முறைகள் பல தமிழ் நாட்டில் பரவி நிலவுவனவாயின. அந்தக் காலத்திலே தான் சித்தர்கள் தமிழ்நாட்டிலே தோன்றினார்கள். அவர்கள் சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்த ஞானியர். அவர்களை சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், “சித்தத்தை சிவன்பாலே வைத்தார்க்கும் அடியேன்” என்று தொகையடியார் கூட்டத்திற் பாடியருளினார். பின்னரும் “பத்தர் சித்தர் பலர் ஏத்தும் பரமன் பழையனார் மேய அத்தன் ஆலங்காடன்” என்றருளினார். மாணிக்கவாசகசுவாமிகளும் சித்தர்களின் திடசித்தத்தை நன்கறிந்தவராதலால், “திண்டிற்று சித்தர்களே கடைக்கூழைச் செல்மீன்கள்” என்று திருப்படையெழுச்சியிற் பாடியருளியுள்ளார். படை திரண்டு சிவலோகத்தைப் பிடிப்பதற்கு தயாராகிறது. தொண்டர்கள் முன்னே செல்கின்றார்கள். அன்பர்கள் பக்கங்கூறிச் செல்கின்றார்கள். யோகியர் நடுவில் செல்கின்றார்கள். திடமுள்ள சித்தர்கள் பின்னணியிற் செல்கின்றார்கள்.

பிரணவமாகிய நாதப்பறை முழங்குகின்றது. எல்லோரும் திருநீற்றைக் கவசமாக நிறையப் பூசியுள்ளார்கள். மாயாகாரியங்கள் வந்து தாக்காமல் திருநீறு தடுத்து விடும். அறிவாகிய வெள்ளைக் குடையைக் கவிழ்த்துக் கொண்டார்கள்.

இங்ஙனமாகப் பெருமை பெற்ற சித்தர்களை, மெத்தப்படித்த தாயுமானசுவாமிகள் வெகுவாகப் புகழ்ந்து போற்றுகிறார். “வேதாந்த சித்தாந்த சமரச நன்னிலை பெற்ற வித்தகச் சித்தர்கணம்” என்கிறார். அவர் வடநாட்டவரான நவநாத சித்தர்களையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர்களை நாதர்கள் எனப் போற்றுகிறார். சத்தியநாதர், சதோகநாதர், மச்சேந்திரநாதர், கடுந்திரநாதர், கோரக்கநாதர், ஆதிநாதர், அனாதிநாதர், வகுளிநாதர், மதங்கநாதர் ஆகியோர் நவநாதர்களாவர்.

சித்தர்களைப் பற்றித் தேவார காலத்திற்கு முன்னதாகவே திருமூலர் திருமந்திரம் செய்தபோது, குருபாரம்பரியம் கூறும்போது நந்தியருள் பெற்ற நாதர்கள் எண்மரைக் குறிப்பிடுகிறார். அவர்கள் சனகர், சனந்தனர், சனாதனர், சனற்குமாரர், சிவயோகமாமுனி, பதஞ்சலி, வியாக்கிரமபாதர் என்னும் எழுவரோடு திருமூலரும் ஒருவராகவே அவர்கள் எண்மராயினர் என்பர்.

நந்தி அருள்பெற்ற நாதரை நாடியின் நந்திகள் நால்வர் சிவயோக மாமுனி மன்று தொழுத பதஞ்சலி வியாக்கிரமர் என்றிவர் என்னோடு எண்மரு மாமே.

நந்தி என்பவர் சிவபெருமானே. சிவபெருமானைப் போற்றும்போது திருமூலர் சிவனுக்கு நிகரான தெய்வம் உலகில் இல்லை என்று அறுதியிட்டு அருளுவர். சிவன் சகஸ்ரதளத்தில் உள்ளவர் என்பர்.

சிவனோடொக் குந்தெய்வம் தேடினும் இல்லை அவனோடொப் பார்த்திங்கு யாவரும் இல்லை புவனங் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னுந் தவனச் சடைமுடி தாமரை யானே.

சித்தர்கள் பெருமையைத் தொடர்ந்து பாடியருளிய திருமூலர், “சித்தர்சிவலோகம் இங்கே தரிசித்தோர்” என்பர். அவர்கள் சிவலோகத்தில் பெறும் பேரின்ப நிலையை இங்கேயே சமாதரி நிலையில் பெறுவார்கள். நாதத்தையும் அது கடந்த நாதாந்தத்தையும் சித்தர்கள் தம்முள்ளத்திலேயே தரிசிப்பார்கள்.

சித்தர் அட்டமாசித்தி கைவந்தவர்கள், இரசவாதம் அறிந்தவர்கள், யோகசித்தி பெற்றவர்கள். இரசவாதம் என்பது கழிவு உலோகங்களை உயர்ந்த பொன்னுக்கும் தன்மையில் ஒன்றன் அணுவடர்த்தியையே ஊடுருவி மாற்றியமைக்குந் திறனுள்ளவர்கள் என்பதுமாம்.

சித்தர்கள் பெயரால் யோகம், ஞானம், வைத்தியம், சோதிடம், மந்திரம், தந்திரம் என்பனவும் பிற துறைகளும் வழங்குகின்றன. இவற்றையுணர்ந்தவர்களைப் பொதுவாக ஏனாதிச்சித்தர், காளைச்சித்தர் கம்பளிச்சித்தர், சடாதாரச்சித்தர் என்றெல்லாம் வழங்குவர்.

சித்தர்கள் உலகத்துறந்தும் சிவனைத் துறக்க முடியாமல் அவரை மனத்திலே எழுந்தருளச் செய்து வெட்டவெளி, மரத்தடி முதலான இடங்களில் ஒரு வேளை உண்டும் உண்ணாமலும் சிவவேளை உறங்கியும் உறங்காமலும் உலாவியும் உலாவாமல் மூலையில் முடங்கிக்கிடந்தும், பேசியும் பேசாமல் மௌனியாய் இருந்தும் மக்களைத் திருத்தி அவர்களின் வாழ்வை மலர்த்தியிருக்கிறார்கள். நிலைமையை உணர்த்தியிருக்கிறார்கள். நிலையான செல்வம் வீடுபேறு என்னும் முத்தியின்பம் என்று உணர்த்தியிருக்கிறார்கள்.

○ பத்திரபுஸ்பம் எடுத்தல் ○

இது சிவபெருமானுக்குச் சாத்துதற் பொருட்டும், அர்ச்சனை செய்தற்பொருட்டும் உபயோகிக்கப்படும் இலைகளும் பூக்களும் திருநந்தவனத்திலே எடுத்தலைக் குறிக்கும். இது செய்பவர் ஆசாரமுள்ளவராய் இருத்தல் வேண்டும். சூரிய உதயத்துக்கு முன்னே நீராடித் தோய்த்துலர்ந்த ஆடைதரித்துச் சத்தியாவந்தனஞ் செய்து கை கழுவிப் பூக் கூடையை அரைக்குமேலே உயர்த்திப் பிடித்துக்கொண்டு, சிவபெருமானை மறவாத சிந்தையோடு விதிக்கப்பட்ட மரஞ் செடிகளிலே இலைகளையும் மலர்களையும் பறித்தல் வேண்டும்.

இந்துமதத்தில் பயின்றுவரும் தொகையகராதி

இரண்டு

31. அறிவு
நல்லறிவு, புல்லறிவு
32. அன்பு
உள்ளன்பு, வெளியன்பு
33. ஆகமஞானம்
அபரஞானம், பரஞானம்
34. ஆகமபேதம்
சிவபேதம், உருத்திரபேதம்
35. ஆகமப்பிரிவு
கிரியாகாண்டம், ஞானகாண்டம்
36. ஆகமவகை
ஆகமம், உபாகமம்
37. ஆசாரியர்கள்
தீட்சாகுரு, வித்தியாகுரு
38. ஆண்டருளல்
மற்கடசம்பந்தம், மார்ச்சால சம்பந்தம்
39. ஆணை
கடவுளாணை, அரசாணை
40. சூரியன் தேவியர்
உசாதேவி, சாயாதேவி
41. ஆத்மா
சீவாத்மா, பரமாத்மா
42. ஆயுதம்
அஸ்திரம், சஸ்திரம்
43. இடையர்குல நாயன்மார்
திருமூலர், ஆனாயநாயனார்
44. இதிகாசங்கள்
இராமாயணம், மகாபாரதம்
45. இந்திரியங்கள்
கன்மேந்திரியம், ஞானேந்திரியம்
46. இராமர் பெற்ற மந்திரம்
பலை, அபலை
47. இருதுகள்
சாந்தரம், செளரம்
48. இரு முதுகுரவர்
தாய், தந்தை
49. இருள்
அகவீரூள், புறவீரூள்
50. இலக்கணம்
சொருபம், தடத்தம்
51. இறைவனுக்கில்லாதவை
பிறப்பு, இறப்பு

52. ஈசன்உடை
புலித்தோல், யானைத்தோல்
53. ஈசன் தேவியர்
பார்வதி, கங்கை
54. ஈசன்வில்
மகாமேருமலை, பிநாகம்
55. உதயங்கள்
சந்திரோதயம், சூரியோதயம்
56. உந்தியார்
அவிரோதஉந்தியார், திருவுந்தியார்
57. உபாசனை
சகுணம், நிற்குணம்
58. உயிர்த்துணை
கற்புள்ள மனைவி, அன்புள்ள நண்பன்
59. உருவம்
வியட்டி, சமஷ்டி
60. உரைவகை
காண்டிகை, விருத்தி
61. உரைவகை
ஆகமப்பிரமாணம், ஆப்தவாக்கிய பிரமாணம்
62. உலாவுவன
உயிர், காற்று
63. உவா
அமாவாசை, பூரணை
64. ஐயனார் தேவியர்
புட்கலை, பூரணை
65. கடவுட்செயல்
கொடுத்தல், எடுத்தல்
66. கண்
அகக்கண், புறக்கண்
67. கருத்தா
இயற்றுதற்கருத்தா, ஏவுதற்கருத்தா
68. கலை
சூரியகலை, சந்திரகலை
69. காலவகை
கூலகாலம், சூக்குமகாலம்
70. கிரகணம்
சூரியகிரணம், சந்திரகிரணம்
71. கிரக சத்திரியர்
சூரியன், செவ்வாய்
72. கிரகத்துட்சமர்
சூரியன், சுக்கிரன்

கீதாசாரம்

(இராசகோபாலாசாரியார்)

சக்கரவர்த்தி இராசகோபாலாசாரியார் செய்த சமூகத்தொண்டு, அரசியல் தொண்டு, தமிழ்த் தொண்டு, சமயத் தொண்டு அளப்பரியவை. அவர் இதிகாசங்களான இராமாயணம், மகாபாரதம் ஆகியவற்றில் ஊறி அவற்றைத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் பல்லாயிரக்கணக்கான பிரதிகள் விற்பனையாகும் வகையில் வெளியிட்டவர்.

உபநிடதம், பஜகோவிந்தம் முதலியவற்றின் சிந்தனைகளைச் செம்மையாக விளக்கியவர், மேல்நாட்டுத் தத்துவ விற்பன்னர்களின் சிந்தனைகளையும் திரட்டி வெளியிட்டவர்.

பகவத்கீதையில் வெகுவாக ஊறிய அவர், கைவிளக்கு, வழிகாட்டி முதலிய தலையங்கங்களில் அதனை விளக்கியதோடு, குட்டிக்கதைகளிலும் பகவத்கீதையை விளக்கியவர். அவர் ஒருசமயம் பகவத்கீதையின் சுருக்கத்தின் சுருக்கத்தை அவசரமாகப் படிப்பவர்களுக்காக எழுதி வெளியிட்டதும் உண்டு. ஆசிரியர் சோமு அவர்கள் வெளியிட்ட நண்பன் பத்திரிகையில் பகவத்கீதையின் சாரம் வெளிவந்தது.)

அருச்சுனா! உயிர்கள் அனைத்திலும் இருந்து கொண்டு ஈசுவரன் குடைராட்டில் ஏற்றிப் பூட்டிய பாவைகளை ஆட்டுவதுபோல் உயிர்கள் அனைத்தையும் மாயையால் ஆட்டுகிறான்.

உள்ளம் முழுதும் செலுத்தி அந்த ஈசுவரனை நீயே சரண் என்று அடைவாயாக! அவனருளால் சாகவதமான சாந்திநிலையை அடைவாய்.

செய்யும் காரியம் மட்டுமே உன்னுடைய உரிமை. காரியத்தின் முடிவும் பயனும் உன் உரிமையல்லவே அல்ல. பயனில் ஆசைசெலுத்தி எதையும் செய்யாதே.

இதைச்சொன்னேன் என்று செய்யவேண்டியன செய்யாமல் சும்மா இருந்துவிடுவதில் மனம் செலுத்தாதே.)

யோக நிலையில் நின்று எல்லாக் கடமைகளையும் செய். பற்றுவைத்துக் கொள்ளாமல், பசையைக்கற்றி தனஞ்சயனே, செய்வதைச் செய். நிறைவேறுவதும் நிறைவேறாமல் போவதும் இரண்டையும் ஒன்றாகக் கருதிச்செய். இந்தச் சமநிலைக்கே யோகம் என்று பெயர்.

செய்யும் செயல்களை யெல்லாம் மனத்தால் எனக்கு ஒப்படைத்துவிடு. என்னையே குறியாகக்கொள். இவ்வாறு புத்தியைப் பண்படுத்தி எப்போதும் என்னையே உள்ளத்தில் கொண்டவனாய் இரு.

இப்படிச் சித்தத்தை என்மயமாக்கினாயானால் என்னுளைப் பெற்று, இடையூறுகள் எல்லாம் கடந்து செல்வாய். இவ்வாறு செய்யாமல், 'நான்' என்று அகங்காரம் கொண்டாயானால் நாசம் அடைவாய்.

என்னிலே உன்மனத்தைவை. என்னில் பக்திவை. என்னை வழிபடு. என்னை வணங்கு. நீ என்னை அடைவாய், உண்மை என்று ஆணையிட்டுச் சொல்லுகிறேன். எனக்கு நீ இனியன்.

இது தருமமா அல்லது அதருமமா என்று குழப்பிக் கொண்டு அலையவேண்டாம். வேறு எல்லாத் தருமங்களையும் கவலையின்றித் தள்ளிவிட்டு என்னைச் சரணம் அடை. பாபங்கள் அனைத்தினின்றும் நான் உன்னை மீட்பேன் துயரப்படாதே.

பிறவியோடு வந்த ரஜோகுணம் காமமும் குரோதமுமாக மனிதனைப் பாவத்துக்குத் தூண்டுகிறது. மனிதனுக்கு இதுவே சத்துரு.

அறிவுக்குச் சத்துருவான இது பலவடிவம் எடுத்து அறிஞனுடைய அறிவைச் சூழ்ந்து முடுகிறது. இது இரைபோட்டுத் தணிக்கமுடியாத ஒரு நெருப்பாகும்.

இது இந்திரியங்களிலும் மனத்திலும் புத்தியிலும் ஆக்கிரமித்து இடம்கொண்டுவிடும். அங்கிருந்து அறிவை வளைத்துக்கொண்டு மனிதனை ஏமாற்றும்.

ஆகையினால் இந்திரியங்களை முதலிலேயே அடக்கி ஆளக்கடவாய். அவ்வாறு செய்தாலேதான் பரத சிரேஷ்டனே, அறிவையும் அனுபவ உணர்வையும் நாசஞ்செய்யும் இந்தப் பாவிப்பிசாசை அகற்றமுடியும்.

இந்திரியங்களுக்குப் பலம் அதிகம். இந்திரியங்களை அடக்கக்கூடியது மனம். மனத்தை ஆள்வது புத்தி. அதனிலும் வல்லது இது.

கீரனே இது புத்தியிலும் வல்லது என்று தேர்ந்து ஆன்ம சக்தியால் உள்ளத்தை ஆண்டு நிறுத்திப் பலவடிவம் எடுக்கும் இந்தக் கொடிய சத்துருவை வெல்வாயாக.

இந்துநாகரிகத்தில் நல்ல வழிகாட்டிகளாவார், தாய், தந்தை, குரு, தெய்வம். தாய் தந்தையைக் காட்டுவர். தந்தை குருவைக் காட்டுவர். குரு தெய்வத்தைக் காட்டுவர்.

சுவதருமத்தை ஒழுங்காகச் செய்வதால் பற்றுக்கள் அடங்கும்

குழந்தை முருகன்

முருகன் இளைஞன், அழகியவன், விளையாடல் புரிபவன், அருள்செய்வ தற்கு ஒடோடி வருபவன். அவன் எல்லோரையும் வாழவைப்பவன். செவ்வேள், சேனாணி, அவனைக் குழந்தைகள் குதூகலமாகப் பாடிப் போற்றக்கூடிய வகையில் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த அ. ஜ்வாலா என்பவர் மழலையாகப் பாடுகிறார்.

வேலெடுத்து விளையாடும்

குழந்தை எங்கள் முருகன்—அவன்
காலெடுத்துத் தலையில் வைத்தால்
கவலை எல்லாம் தீரும்.

மயில் அடக்கி விளையாடும்

மைந்தன் எங்கள் முருகன்—அவன்
பெயர் அடக்கி நாவில் வைத்தால்
பிழை அகன்று போகும்.

மலை உடைத்து விளையாடும்

மதலை எங்கள் முருகன்—அவன்
கிலை அடித்து நெஞ்சில் வைத்தால்
சேர்ந்த இருள் நீங்கும்.

அருள்படைத்த வேலவா

(“அருள்படைத்த வேலவா வா வா வா” என்று அன்று எப்பவோ பரமஹம்ஸதாசன் பாடிய பாடல்களின் சாறு)

“அருள்படைத்த வேலவா

அம்மைகளரி பாலகா
பொருள்படைத்த ஞானியே
புகழ்படைத்த மேனியாய்

தெருள்படைத்த பாவலா
திறமைகொண்ட காவலா
இருள்துடைக்கும் இறைவனே
எழில்படைத்த மயிலனே.

அம்மைநீ, என்அப்பன்நீ
அன்புமிக்க நண்பன்நீ
எம்மையாளும் அரசுநீ
இனிமைநல்கும் மழலைநீ
உண்மையான செல்வம்நீ
ஒங்குயிர்க் குயிருமநீ
செம்மையான செவ்வேளுநீ
சிந்தையின் நிறைவுமநீ

மடமையைத் தொலைத்திட
வாய்மையைத் துலக்கிட
மிடிமையைத் தகர்த்திட
வெறுமயல் தவிர்த்திட
கடமையை உணர்த்திட
கருணையைப் புகுத்திட
அடிமை, நின் அடித்துணை
அமரவாழ்வை எய்திட

வள்ளியம்மை துணையுடன்
மாது குஞ்சரியுடன்
துள்ளியாடும் மயிலுடன்
ஜோதிஞான வேலுடன்
கொள்ளை கொள்ளும் அழகுடன்
கொஞ்சும் வீரக் கழலுடன்
உள்ளம் இன்பமடையவே
ஒளிமலர்ச் சிரிப்புடன்”
வா வா வா வா வா வா

சமயகுரவர்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், திருநாவுக்கரசுநாயனார், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் ஆகிய நால்வரையும் சமயகுரவர் என்பர். இவர்களைச் சைவசமய பரமாசாரிய சுவாமிகள் எனவும் அழைப்பர். இவர்களுள் முதல் மூவரும் தேவாரத் திருமுறைகளை அருளிச் செய்தவராதலால் தேவார முதலிகள் எனப் போற்றப் பெறுபவர். மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாசகம் அருளிச் செய்தவர். அமுது அடியடைந்த அன்பர் எனப் போற்றப் பெறுவர். சைவசமய குரவர் நால்வரும் வேதமாகிய சமுத்திரத்தைப் பருகிய சிவஞான முகில்கள் எனப் போற்றப்பெறுவர்.

தர்மசாஸ்திரங்கள் என்னும் ஸ்மிருதிகள்

ஓம். எல்லாம் வல்ல சிவப்பரம் பொருளின் திருவருளை முன்னிட்டுக் கொண்டு, எங்கள் தவராசசிக்கமாகிய சிவயோகசுவாமிகளின் திருவடிகளை நினைத்துக் கொண்டு, இங்கே தலைமைதாங்குகின்ற செந்தமிழன்பும் சிவநேயமும் பூண்ட ஐயா அவர்களுக்கும், அன்புடைய சபையோருக்கும் வணக்கம்.

இன்று அடியேன் உங்கள் முன்னிலையில் பேச எடுத்துக்கொண்ட விடயம் தர்மசாஸ்திரங்கள் என்னும் ஸ்மிருதிகளாகும்.

அன்பர்களே! வேதங்களும் அவற்றின் அங்கங்களும் மதிப்புக்கும் வழிபாட்டுக்கும் உரியனவாகும். அவை இறைவாக்கு என்றும், இறைவன் அவற்றை ஒதிக்கொண்டிருக்கிறார் என்றும் திருமுறைகள் போற்றுகின்றன.

முனிவர்கள் இல்பொருட்காட்சி, திரிபுக்காட்சி, மானதக்காட்சி என்னும் காட்சிகளுக்கு அப்பால் யோகக்காட்சியும் அதற்கு மேலும் கண்டவர்கள். காட்சியில் திளைத்த முனிவர்கள், சிட்சை, கல்பம், வியாகரணம், நிருத்தம், சந்தஸ், சோதிடம் என்னும் அங்கங்கள் வல்லவர்கள். இவை வேதங்களின் அங்கங்களானமையின் வேதாங்கங்கள் எனவழங்கும்.

கல்பம் என்பது கிரௌதகுத்திரம், கிருஹ்யகுத்திரம், தர்மகுத்திரம் என மூவகைப்படும். முதலில் உள்ள கிரௌதகுத்திரம் வேள்விகள், யாகங்களுக்குரிய விதிகள், கிரியைகள் பற்றி விபரமாகக் கூறும்.

தருமம் எல்லாவற்றையும் தாங்குவது. அது எல்லா ஒழுக்கங்களுக்கும் அடிப்படையானது. தர்மத்தை வேத வாக்கியங்கள் ரீதம் எனவழங்கும். அவை சில இடங்

களில் ஒழுக்கத்தையும் கூறுகின்றன. தர்மம் பொதுவாக ஒருவன் செய்த புண்ணியத்தையும் அதன் பயனையும் குறிப்பதாகும்.

தர்மசாஸ்திரங்கள் மக்களுக்குரிய இயமங்கள், நியமங்களைக் கூறும். இயமங்கள் எல்லோருக்கும் அமைய வேண்டிய உயர்ந்த ஒழுக்கங்கள். அவை அஹிம்சை, சத்தியம், தூய்மை, புலனடக்கம், தானம், பொறுமை, தயை, சாந்தி என்பனவும் பிறவுமாம்.

நியமங்கள் வர்ணாச்சிரமங்களின் அமைவாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டியவைகளாம். வருணம் என்பது அக்காலத்துத் தொழிற் பாகுபாட்டுக்கு அமைய பிரிக்கப்பட்ட நால்வகைப் பிரிவுகளாம். அது நாளடைவில் சமூகப் பிரிவுகளாய் நிலவுவனவாயின. ஆச்சிரமம் என்பது தனிமனிதனின் வாழ்க்கை நிலையைக் குறிக்கும் பருவப்பிரிவுகளாம். அவை பிரமசாரியம், கிருகஸ்தம், வானப்பிரஸ்தம், சந்நியாசம் என்பனவாம்.

பிரமச்சாரியம் மாணாக்கரையிருந்து கல்வியிலே கருத்தைச் செலுத்துகிற பருவம். அது மிகவும் தூய்மையாகப் புலனடக்கத்தோடு வாழவேண்டிய காலம். கிருகஸ்தம் என்பது இல்வாழ்க்கை. ஒருவன் ஒருத்தியோடு கருத்தொருமித்து ஆதரவாக வாழ்கின்ற காலம். இல்வாழ்வான் என்பவன் எல்லோருக்கும் நன்மை செய்து வாழவேண்டியவன். வானப்பிரஸ்தம் என்பது வீட்டுப்பொறுப்பை மக்கள், பேரப்பிள்ளைகளிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு தானும் மனைவியும் ஞானவொடுக்கத்தில் ஒதுங்கி வாழ்தலாகும். சந்நியாசம் என்பது, சுற்றம் முதலிய எல்லாப் பற்றுக்களையும் துறந்து இறைவனை நாடித் தியானம் தவஞ்செய்தலாகும்.

கிருஹ்யகுத்திரம் இல்வாழ்வுக்குரிய ஒழுக்கங்களை யும், ஒருவர் பிறந்தநாள் முதல் செய்ய வேண்டிய சம்ஸ்காரங்கள், கருமங்களைப் பற்றியும் கூறும். கருமங்கள் நாற்பது வரையில் விதிக்கப்பெற்றுள்ளன. அவை அக்காலத்து வருணஸ்ரம கட்டுக்கோப்புக்கு அமைவாகவும் உள்ளவை. பெயர் இடுதல், சாதகம் எழுதுதல், ஏடு தொடக்குதல், தீட்சை பெறுதல் முதலியன சம்ஸ்கார ஒழுக்க நெறிகள். தீட்சை சமயப் பிரவேசத்தைக்குறிப்பது. தீட்சை பெறுதலின் சமயியாகான், தீட்சையினால் உடம்பும் மனமும் சுத்தமாகின்றன.

தர்மசாஸ்திரம் என்பது அவரவர்க்குரிய கடமைகள் உரிமைகளைக் கூறுவது. இன்று மனிதவுரிமை, பிரஜாவுரிமை, மொழியுரிமை என்பன போன்ற தேவைகள் அன்றே ஆராயப் பெற்றுள்ளன. அவரவர்கடமையைச் செய்தலே தலையாய தர்மமாயும் நிலவியது. கடமையைச் சரிவரச் செய்தால், தர்மம் தலைகாத்து உரிமையையும் பயனையும் தரும்.

தர்மசாஸ்திரத்திலே சட்டம், நீதி, வரன்முறை மரபுப்படி கூறப்பெற்றுள்ளன. “நல்ல எருதுக்கு ஒரு

(17 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

தர்ம சாஸ்திரங்கள்..... (16 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

குடு, நற்பெண்டாட்டிக்கு ஒரு வார்த்தை” என்பது நாம் நாடோடியாக வழங்கக் கேட்கும் ஒரு பழமொழி. ஒருவனை உற்றுப்பார்க்கவே அவன் திருந்தி விடுகிறான். இன்னொருவனை உலக்கையால் அடித்தாலும் திருந்து கிருனில்லை. இவ்வித வேறுபாடுகளை ஆராய்தல் எங்ஙனம்?

அன்பர்களே! முனிவர்கள் இறைவனை முன்னிட்டு உலகின் நன்மையின் பொருட்டு வேதப்பொருளை நினைத்து நினைத்து நியதிகள் செய்தனர். “வேதப் பொருள் பாடி, அப்பொருளாமாபாடி பேதித்து நின்ற பெய்வனை தன்பாதத்திறன் பாடி நீராடுவோமாக” என்று மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் நினைவுப்படுத்துகின்றார்.

முனிவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் நினைத்தவையாக வில் அவை ஸ்மிருதிகள் என வழங்கலாயின. இன்று நமக்குக்கிடைக்கும் ஸ்மிருதிகள் மூன்று வகையானவை. அவை சூத்திரங்கள், சுலோகங்கள், வியாக்கியானங்கள் என்பனவாம். வியாக்கியானங்களை நிபந்தங்கள் எனவும் வழங்குவர்.

கற்பகுத்திரம் எனவும் வழங்கும் கல்பத்தில், பல தர்மசாஸ்திரங்கள் அடங்கும். இவற்றைச் செய்தவர்கள் பலர். அவர்களுள் கௌதமர், ஆபஸ்தம்பர், போதாயனர், வசிட்டர், விஷ்ணு என்பவர்கள் பிரதானமானவர்கள். இவர்களுக்குப் பின்னரும் பலர் தர்ம சாஸ்திரங்கள் செய்துள்ளார்கள். அவர்களுள் மநு என்பார் பெரியவர். நீதி என்றால் மநுநீதி எனவே இந்துநாகரிகத்தில் வழங்குகிறது. “ஆதித்தன் குல முதல்வன் மநுவீனையார் அறியாதார்” என்று விசுவாமித்திரர் பருவின் பாரம்பரியத்தை மிதையில் இல்லற ஞானியாய் சனகர் முன் எடுத்துக்கூறி, அந்த மநுவைக் கொண்டே இரகுவம்மிசத்து ஸ்ரீராமனை அறிமுகஞ் செய்கிறார்.

தர்மசாஸ்திரம் என்பது ஆசாரம், வியவகாரம், பிராயச்சித்தம் என மூன்று பகுதிகளைக் கூறும். ஆசாரம், சமூகம், சாதி, கடமை என்பன கூறும். வியவகாரம், சட்டங்கள், குற்றங்கள், தண்டனைகள் என்பனவற்றைக் கூறும். பிராயச்சித்தம் பாவங்களுக்கு மன்னிப்புக்கோரும் வகையில் பிராயச்சித்தம் சாந்தி என்பனவற்றைக் கூறும்.

தர்மசாஸ்திரங்களுள் சௌதமீய சாஸ்திரம் பழைமை வாய்ந்தது. இது சாமவேத சாகையைச் சேர்ந்தது. ஏனைய சாஸ்திரங்கள் இதற்குப் பின்னர் எழுந்தவை என்பர். அவை ஹரித தர்மசாஸ்திரம், வாசிட்ட தர்மசாஸ்திரம், மநுதர்மசாஸ்திரம், பௌத்

தாயன தர்மசாஸ்திரம், ஆபத்தம்பீய தர்மசாஸ்திரம் என்பனவாம்.

தர்மசாஸ்திரங்கள் வைதிக இந்துநாகரிகத்தின் ஒழுக்கநூல்கள். அவை அக்காலத்தில் நிலவிய, வழக்கிலிருந்த நீதிகள், நியமங்கள், ஒழுக்கங்கள் என்பனவற்றை நிரைப்படுத்திக் கூறுவன. அவை ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டம் ஆகிய அரசியல் அலுவல்களையும் கூறுவன.

இவ்வாறாக முன் சொன்ன மநுஸ்மிருதியை தைத்திரீயசம்மீதை வேகுவாகப் பாராட்டுகிறது என்பர். அன்றி பாரதம் முதலான இதுகாசங்களும், பல புராணங்களும் அதைப் போற்றுகின்றன. இது பிரகிரு முன்வர் மூலம் மக்களிடையே பரவியதாகும். இது ஒரு உட்சம சுலோகங்களை உடையதாயிருந்ததென்றும், நாரதர் 12000 சுலோகங்களாகச் சுருக்கினார் என்றும், பின்னர் மார்க்கண்டேயர் என்பார் 8000 சுலோகங்களாகச் சுருக்கினார் என்றும் பிரகிரு முன்வரின் குமார ராகிய கமதி என்பார் 6000 சுலோகங்களாகச் சுருக்கினார் என்றும் கூறுவர்.

மநுதர்ம சாஸ்திரம் உலகத்தின் தோற்றத்தைக் கூறி, தர்மம், இல்லறம், கடமை, ஒழுக்கம், துறவறம், வானப்பிரஸ்தம், அரசர்க்குரிய கடமைகள், அரசியல் நீதிகள், வருணஆச்சீரம் கடமைகள் ஒழுக்கங்கள் முதலியவற்றைக் கூறுகிறது.

மநுதர்ம சாஸ்திரம் வெறும் நீதிநூல்களாக அமையாது, ஒரு சமூகத்தின் வாழ்க்கைத் தத்துவம் பழக்க வழக்கம், நாகரிகம் என்பவற்றைக் கூறுகின்றது.

திருவள்ளுவரின் பரிமேழைகர் உரைப்பாயிரத்தில் வரும் இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்களும் எனத் தொடங்கி... நெறியறிந்து உறுதியென ஆன்றோரால் உரைக்கப் பெற்றன எவ்வரும் தொடர் தர்மசாஸ்திரங்கள் செய்தவர்களையே குறிப்பதாகும்.

ஒரு காலத்தில் கிடையாமற் போனவை தவிரப் பின்வந்தவர்களுக்குக் கிடைத்த ஸ்மிருதிகள் பதினெட்டென்ப. அவை, மநுஸ்மிருதி, பிரசஸ்பதிஸ்மிருதி, தக்ஷஸ்மிருதி, யமஸ்மிருதி, கௌதமஸ்மிருதி, அங்கிரஸ்மிருதி, யாசுஞ்ஞவக்ஷிஸ்மிருதி, பிரதேஸ்மிருதி சாதாஜபஸ்மிருதி, பராசரஸ்மிருதி, சம்வர்த்தஸ்மிருதி, சசஸ்மிருதி, சங்கஸ்மிருதி, லிகிதஸ்மிருதி, அததிரீஸ்மிருதி, வீஸ்ணுஸ்மிருதி, ஆபத்தம்பஸ்மிருதி, ஹாரி தஸ்மிருதி, என்பவைகளாம். இவையாவும் வேதங்களின் வழிவந்த ஒளிவிளக்குகளாய் பனித வாழ்க்கைப் பாதையை விளக்கி வந்தன என்ப. எல்லோருக்கும் நன்றி.

இன்பமே சூழ்க, எல்லோரும் வாழ்க.

* சமயங்கள் பலவாயிருக்கலாம். சமயாசிரியர்கள் பலராயிருக்கலாம். அவர்கள் பலவிதமாகக் கூறியிருக்கலாம். அவற்றுள் உண்மைப்பொருளை, அஃதாவது மெய்ப்பொருளை ஆராய்ந்து அறிதலே அறிவு.

“எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு.”

“எவ்வதுறைவது உலகம் உலகத்தோடு அவ்வதுறைவது அறிவு.”

எம்மைத் தேடிப்பார்க்கும் தேர்

முன்னர் சங்க காலத்திலே அரசன் ஒருவன் தனது பெரிய தேரிலே புலவர்களுக்கும் இரவலர்களுக்கும் தேவையான பொருள்களை ஏற்றிச் சென்று அவர்களைத் தேடித் தேடிக் கொடுத்தான் என்பது வரலாறு. அந்த இந்துநாகரிகத்தில் வந்த விமானங்கள் அண்மையில் எம்மைத் தேடித் தேடிப் பல பண்டங்களைப் பெய்து போனசெய்தி தெரிந்ததே.

இதற்கெல்லாம் மூலவூற்றியுள்ள முக்கண்மூர்த்தி அடியார்களையும் அவர் தம் அடிச்சுவட்டையும் தேடியே தேர்ந்து வருகிறார். நம்மைத் தேடி வருபவரை நாம் நாடிச் சென்று, வடந்தொட்டு இழுத்தால் எமக்கு மறுமையின்பத்து அமருவதற்கு அங்கே இடம் அமைந்து இருக்கும் என்பர்.

தேர் விழாவின்போது அவ்வூர் மக்களையன்றி அயலுர்களில் உள்ளவர்களும் ஓடோடி வந்து இறைவனின் கடைக்கண் பார்வைக்கு இலக்காகின்றார்கள். தேர் வடந்தொடுவதால் பாசநீக்கம் உண்டாகும். இங்கே வடம் பிடித்தால் அங்கே இடங்கிடைக்கும்.

இறைவன் நம்மைத்தேடி எழுந்தருளும் வேளையில் நாம் அவரை நாடிப்போகும்போது, ஆள் அடையா

ளத்திற்குத் திருநீறு பூசிச் செல்லுமாறு உபநிடதங்கள் உறுதியாகக் கூறுகின்றன. திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் வேறு எவ்வித அடையாள அட்டைகளோ, கவசங்களோ இல்லாமல் நீறுபூசியே சமணரை மடக்கச் சென்றார்.

அன்று சிதம்பரத்திலே திருவாதிரை நாளிலே சிவ பெருமான் தேரார் வீதியிலே உலாவந்த வேளையிலே சேவிப்பதற்கு ஆரார் வந்தார் என்னும் நாமாவளியைச் சேந்தனர் தமது திருப்பல்லாண்டில் செப்பமாகக் கூறியருளுகின்றார். இது நீண்டகாலமாக தென்கிழக் காசியநாடுகளில் "லாண்டு" என்று ஓதப்பெற்று வந்ததுமாகும்.

ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில்
அணியுடை ஆதிரை நாள்
நாரா யணனெடு நான்முகன் அங்கி
இரவியும் இந்திரனும்
தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள்
திசையனைத்தும் நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் ஆடியும்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.
திருச்சிறற்பலம்

தீர்த்தத் திருவிழா

நாம் நாள்தோறும் ஆற்றிலோ குளத்திலோ கிணற்று நீரிலோ குழாய்நீரிலோ குளிக்கும்போது, புனித கங்கைகளின் நீர் எம் தலையிலே வந்து பொழிவதாகப் பாவனை செய்தல் வேண்டும் என்பது விதி. அதற்கு மந்திரமும் உண்டு

நீராடுவதால் அழுக்கு நீங்குவதோடு மனவமைதியும் உண்டாகிறது. அந்த அமைதியின் வழியாக ஒரு வித குதூகலமும் மனச்சுத்தமும் உண்டாகின்றன. மனம் சுத்தமாக வேண்டும், அடங்க வேண்டும். மனத்தின் வேகம் கெடுத்து ஆள்பவன் இறைவன். எனவே நாம் திருக்கோயிலையும் கண்டு, அங்கே உள்ள திருவுருவத்தை இறைவனாகவே கண்டு வணங்கி அருள் பெறுகிறோம்.

பாவனை அதனிற்சென்று நினைவும் அடையலாமே என்று நினைக்கும் வண்ணம் ஆழ்வார்கள் பக்தி வெள்ளத்தில் மூழ்கிப் பாடியருளுகிறார்கள். மனமடக்கக்கல் லாதவர்களுக்கு வாயேன் பராபரமே என்று தாயுமான சுவாமிகள் பாடியருளுவர்.

திருக்கோயிலில் திருவிழாக்கள் நடைபெறும்போது படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்தொழில்களின் நுட்பத்தை நன்கறிந்து கொள்கின்றோம். திருவிழாவென்னும் உற்சவம் மகாயாகமாகவும், பெருமளவில் சித்திக்கும் சிவதீட்சையாகவும் அமைகிறது.

ஓளத்திரி தீட்சை என்னும் அமைவான ஆகமவழித் தீட்சையின் போது, மண்டபம், குண்டம், வேதிகை, சிவவர்த்தினி, அஸ்திரவர்த்தினி என்னும் ஐந்து அமைகின்றன. திருக்கோயிலிலும் உற்சவ காலத்தில் இவை அமைகின்றன.

பாசத்தாற் கட்டுப்பட்ட ஆன்மாவை திரோதான சக்தி (திரைச்சீலை மறைத்தலையும் செய்து, பின்விலகி இறைவனையும் காணவைக்கிற நுட்பத்தை விளங்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.) சிவத்துடன் சேர்க்கின்றது. கொடிச்சீலை ஆன்மாவைத் தன்வயப்படுத்திச் சிவமாய் கொடிமரத்தில் சேர்க்கின்ற நுட்பம் கொடியேற்றத்தில் கண்டு கொள்ளலாம்.

அஸ்திரதேவர் கொடிமரத்துப் பூசையின் போது எங்கள் பாசங்களை வாங்கி பலிபீடத்தில் இடுகிறார். நாம் சுத்தமடைகிறோம். பாசத்தின் சக்தி கெடுகிறது. அதைப் பார்த்துவிட்டும் நான் எனது, என் திருவிழா. நான் உபயகாரன் என்றெல்லாம் வாய்காட்டுவதை ஏனென்று தாயுமான சுவாமிகள் முன்னரே கேட்டு விட்டார்.

மலம் அகன்று, மனம் சுத்தமாகி, ஆன்மா சுத்தமாயதும், திருவருள் தானே தேடிவந்து பதியும். அதுவே பெரியவர்கள் சொல்லும் சக்திநிபாதம். அது பதிந்த

(20 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

தர்மத்தைப்பற்றி அறிய ஆசை என்கிறது பூர்வமீமாம்சை

உ

நல்ல ஆதினம்

தென்பாண்டி நாடே சிவலோகம். பாண்டிநாடே பழம்பதி. பாண்டிநாட்டிலேயே பைந்தமிழ்ச் சங்கம் நிலவியது. தமிழுக்கும் பாண்டியன் தமிழ் என்றும் பெயர். ஆங்கிலேயர் “கிங்ஸ் இங்லிஸ், குவீன்ஸ் இங்லிஸ்” என்றால், நாம் பாண்டியன் தமிழ் என்பதில் என்னகுறை.

பாண்டிநாடு புறச்சமய இருளில் கிடந்ததும் உண்டு. அந்தவேளையிலேயே திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகள் அங்கே எழுந்தருளி, சைவஒளிபரப்பினார். அவர் திருவாலவாயானை வணங்கியபின், தெற்கு வீதியில் ஒரு மடத்தில் தங்கியிருந்தார்.

அந்தமடம் பிற்காலத்தில் அவர்திருநாமந் தாங்கித் திருஞானசம்பந்தர் மடமாகி, ஆதினமாகி வளர்ந்து, சைவமும் தமிழும் வளர்த்துவந்தது. அன்று தொட்டு இருநூற்றுத் தொண்ணூற்றுக்கும் அதிகமானோர் பாரம்பரியமாக மடாதிபதிகளாயிருந்து ஞானச்செங்கோல் செலுத்தி வந்துள்ளார்கள். இன்று அங்கே எழுந்தருளியிருக்கும் திருப்பெருந்திரு, சிவபூமியாகிய ஈழத்திருநாட்டுத் தமிழருக்காக உணர்ச்சி வயப்பட்ட செய்தி உலகம் அறிந்ததே. தம்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே என்று கருதி தொண்டிக்காகத் துறவு பூண்டவர்களும் இன்றும் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் திருவடிகள் எங்கள் தலைக்கு அணி.

மதுரையாதினத்தில் இன்றைய மகாசந்திதானத்துக்கு முன்னர் எழுந்தருளியிருந்த தவப் பெருந்திரு சோமசுந்தர பரமாசாரியர் காலத்திலே, சம்பந்தசரணைய சுவாமிகள் என்னும் கிவக்கவிமணி சி.கே. சுப்பிரமணிய முதலியார், தம்பிரான் சுவாமி என்னும் சின்னப்பட்டத்தில் எழுந்தருளி இருந்தார். அவரின் பூர்வாச்சிரமப் புகழ் பெரிது. கொங்கு மண்டலத்திலே கோயம்புத்தூரிலே வைசியர் வீதியிலே புகழ்பெற்ற சட்டத்தரணியாயிருந்த அவர், பெரிய புராணத்திலே கொண்ட பைத்தியங் காரணமாக அதற்குப் பென்மம்

பெரிய உரை ஆயிரக்கணக்கான பக்கங்களில் அகலமாக எழுதிப் பதித்தவர். சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலே சேக்கிழார் பற்றிய தொடர் சொற்பொழிவு ஆற்றியவர்.

அவர் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வருகைதந்து சைவமகாநாடுகளில் தலைமைதாங்கிப் பேசியவர். அவரோடு நெருங்கிப் பழகிய பழக்கச் சிறப்பினால், அவரை மதுரையில் தவக்கோலத்தில் கண்டு வணங்கி, உரையாடிய போது அவர் உள்ளத்தை உருக்கும் வகையில் ஒன்று சொன்னார்.

திருஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகளில் திருவடி தோய்ந்த மடத்திலே சந்நியாசம் பெறவேண்டும் என்று தாம் இளைஞரையிருந்தகாலம் முதல் கருதியிருந்தாராம். முதுமையில் அங்கே சென்று துறவு பூண்டு தீட்சை பெற்றுக் காவியணிந்து தம்பிரானாகத் தங்கியிருந்ததாகக் கூறினார்.

இத்தகைய புகழும் புனிதமும் பெற்ற திருஞானசம்பந்தர் ஆதினத்திலே சோமசுந்தர பரமாசாரிய சுவாமிகளிடத்திலே இற்றைக்கு இருபத்தொரு ஆண்டுகளுக்கு முன்னாகத் தீட்சையும் உபதேசமும் காவியும் பெற்று, சுவாமிநாத பரமாசாரியராகவந்தவர், எங்கள் மதிப்புக்குரிய மணிஐயா அவர்களாவார். அவர் எங்கள் மத்தியில் மணிபாகவதர் எனவும் மதிப்புப்பெற்றிருந்த அருங்கலாவினோதர், அந்தணப்பெரியார்.

சுவாமிநாத பரமாசாரிய சுவாமிகள் சகலாகம நிபுணர். அவர் பூர்வாச்சிரமத்திலேயே புன்னைக்கட்டுவன் வித்துவான் கணேச ஐயர் அவர்களுக்கு நெருங்கிய உறவினர். செந்தமிழ், வடமொழி, ஆங்கிலம் நன்கறிந்ததோடு, இசை, நாடகத்துறையிலும் நிபுணராயிருந்தவர்.

இங்ஙனம் அருங்கலைவாணராயிருந்த விசேடத்தினாலே அவர் சுமாமிகளாகப் பீடாரோகணஞ் செய்திருந்த போதிலும், மக்களைத் தேடிச்சென்று செந்தமிழ்ச் சைவப் பிரசங்கங்கள் செய்து வந்தவர். அவர் தொண்டையறக் கத்தித் தொண்டு செய்த தியாகத்தைக் கண்டுருகிய தமிழ் நாட்டவர், “யாழ்ப்பாணச் சுவாமியின் பிரசங்க மகிமையே மகிமை” எனப் பாராட்டியமையை எல்லோரும் அறிவர்.

அவர் அடிக்கடி நல்லைக்கந்தனை நோக்கித் தாம் நோயுறாமல், பாயிற்கிடவாமல், நொந்துமனம் வாடாமல், ஒடுங்கவேண்டுமெனக் கேட்டு ஒரு நொடிப் பொழுதில் ஒடுங்கியவர்.

இன்று அவர்வழியில் ஒழுகிய திரு. நாகலிங்கம் சுந்தரலிங்கம் என்னும் பூர்வாச்சிரமப் பிள்ளையவர்கள் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சோமசுந்தரபரமாசாரிய சுவாமிகள் என்னும் தீட்சாநாமத்தோடு ஆதின கர்த்தராகி அரும்பணி செய்துவருகிறார். அவரை வணங்கி வளம்பெற்று வாழ்தல் எங்கள் கடன். கூடும் அன்பினில் கும்பிடுவதற்குத் திருநீறு, உருத்திராக்கம், காவியணிந்த குரு ஒருவர் வேண்டும். அவர் எம்மத்தியில் எழுந்தருளி இருத்தல் நாம் பெற்ற பெரும் பேறு. சுவாமி அவர்கள் காட்சிக்கு

எளியர், கன்னித்தமிழ் மொழியர். இன்னமும் பால் ஓழுகும் பைம் முகத்தவர். புன்சிரிப்போடு இதயந் திறந்து உரையாடுபவர். உள்ளக்கமலத்தில் தம் குரு மணியை எழுந்தருளச் செய்திருப்பவர். நாளிலும் பொழுதிலும் நல்லைக்கந்தன் மணியோசையில் செவி மடுத்திருப்பவர்.

இவருடைய ஞானச்செங்கோற் பரிபாலனத்தில் நாள்தோறும் நல்லபணிகள் நடைபெறுகின்றன. வேதம் ஒதுகின்றனர். ஆகமகிரியைகள் செய்கிறார்கள். இதிகாசங்கள், புராணங்கள் படிக்கிறார்கள். திருமுறை முற்றோதல் செய்கிறார்கள். யோகாசனம் பழக்குகிறார்கள். பண்ணிசை பயிற்றுக்கிறார்கள். சிறுவர்களுக்கு மழலை வகுப்பு நடத்துகிறார்கள். பசுவோம்புகிறார்கள், சிவபூசை செய்கிறார்கள். வித்துவான்கள், புலவர்கள், பண்டிதர்கள் நாமுங்கூட, நாமுங்கூட, எனவந்து குவிந்து எழுச்சிவிழாக்கள் எடுக்கிறார்கள்.

இன்னும் என்ன செய்யவேண்டும்? சுவாமிகளின் அபிலாசை ஆழமானது. அகலமானது. அகிலத்தையே அரவணைக்குந் தன்மையது. கிழக்குநோக்கிய பெரிய மண்டபம் அமையவேண்டும். சகல கலைகளும் வளர வேண்டும். பத்துலட்சம் ரூபா வரையில் செலவு பிடிக்கும், உத்தேசமண்டபத்தினை இவர் பூசலார் கட்டிய மனக்கோயில் போலக் கட்டியிருக்கிறார். அது நிறைவேறும் என்பது உறுதி.

சிவபக்தர்

சிவபெருமானையும் சிவனடியாரையும் முறைப்படி பூசித்து வணங்குதல், சிவபுண்ணியங்களையே செய்தல், சிவகதைகளையே கேட்டல், சிவனையே அன்போடு தினைந்து இரங்கி அழுதல், எச் செயலிலும் சிவனை மறவாதிருத்தல், பொய் முதலிய பாதகங்களைக் கனவிலும் செய்யாதொழுகல் ஆகியவையுடையவராவர்.

தீர்த்தத்.....

(18ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

நாம் பக்குவப்பட்டவராவோம். இந்த முறையில் சக்திபதிதலையே தீர்த்தம் குறிக்கிறது. தீர்த்தம் திருவருள். நீர்த்திரள்.

அஸ்திரதேவர் ஒருசக்தி. அவர் பராசத்தியாய தீர்த்தத்தலை நமக்காக ஆடுகின்றார். நாம் சென்றடைய முடியாத தீர்த்தத்தில் அவர் நமக்காகச் சென்றடைந்து ஆடுகிறார். அவர் ஆடியபின் நாமும் ஆடுகிறோம்.

நாம் தீர்த்தமாட முடியாத நிலையில் பார்த்துக் கொண்டு நிற்கும்போது, குருக்கள் ஐயா அந்தத் தீர்த்தத்தை நமக்கு மேல் தெளிக்கிறார். அந்தப் புரோட்சணம் நம்மைப் பெரியவராக்கிப் பக்குவப்படுத்தி விடுகிறது. அவசரம் ஆவேசம் அவா இல்லாமல் எல்லோரும் ஆடவேண்டும். முத்தி அடைதல் வேண்டும். இது இந்துப்பண்பாடு.

மனம் வெளிப்பொருள்களில் செல்லாது ஒடுங்குதலை பரப்புஅற என்று மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளியுள்ளார். வேகங்கெடுத்து ஆண்ட வேந்தன் சிவபெருமான். அவர் தீர்த்தன். அவர் நாமெல்லோமும் நம்மைப் பிணித்த பிறவித்துயர் கெட்டுப் போகும்படி கூத்தாடுகிறார். அவர் ஏந்திய தீ மலங்களைப் பொசுக்கும். அவர் சர்வசங்காரஞ் செய்யும் சங்கரன். அவர் எங்கள் நன்மைக்காகவே தீர்த்தனாய் விளங்குகின்றார். நாம் சிவமயமாய் தீர்த்தத்தில் ஆடுவோமாக.

ஆர்த்த பிறவித்துயர் கெடநாம் ஆர்த்தாடும் தீர்த்தன்நற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடுங் கூத்தன்இவ் வானுங் குவலயமும் எல்லோமும் காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் வினையாடி வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்த்தைகள் ஆர்த்தபரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்ப பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம் ஏத்தி இருஞ்சுனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.

தேர் செய்வதற்குத் தேவையான மரங்கள்

உறுதியான தேர் செய்வதற்கு வைரமும் நீண்ட காலம் பயந்தரும் தன்மையும் வாய்ந்த மரங்கள் தேவையாகும். தேரின் ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் ஒவ்வொரு இனத்து மரம் தனிச்சிறப்பும் பொருத்தமும் வாய்ந்தது.

இத்தகைய அமைப்பில் இலுப்பை, சந்தனம், தேக்கு, நாவல், மருது, வேங்கை முதலிய மரங்கள் பெரும்பாலும் பயன் தருகின்றன. இன்னும் மகிழ், புளி, கருங்காலி, வன்னி என்பனவும் பயன் தருகின்றன. இவற்றைவிட வேறு மரங்களின் பெயர்களும் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன. அவை சரளம், சாரம், கிருசரம் பர்புரம் என்பனவும் பிறவுமாம். மயன் வேலை கைவந்த சிற்பா சாரியர் மரங்களைப் பொருத்தும் நுட்பத்தைச் சங்கப் புலவர் ஒருவர் “திருந்துநிலை ஆரம்” என்று எங்கேயோ குறிப்பிட்டுள்ளார். பொருத்துக்கள், சட்டங்கள், விட்டங்கள் முதலிய இடங்களில் உலோகங்கள் இணைப்புச் செயலுக்கு உற்ற துணையாகி உறுதியளிக்கின்றன. இன்னும் தேருடும் போது ஒலியெழுப்பும் மணி நிரைகள் வெண்கலத்தாலேயே உருவாகின்றன.

பிரமத்தை அறிய ஆசை என்கிறது உத்தரமீமாம்சை

நாட்டுப் பாடல்களிலும் கூட்டுவழிபாடு

சைவத் தமிழ்வாழ்விலும், ஏன் வைணவத் தமிழ் வாழ்விலும் - பொதுவாகக் கூறின் இந்துசமய வாழ்வில், பன்னிருதிருமுறைகளும், நாலாயிரத்திவ்விய பிரபந்தங்களும் தோன்றமுன், சங்கவிலக்கியங்களில் முருகன், திருமால் முதலான தெய்வமூர்த்தங்களை வேண்டி இசையோடமைந்த பாடல்களை இன்பத்தமிழில் பெரும் புலவர்கள் பாடினார்கள்.

இறுக்கமான இசைப்பாடல்களை ஏட்டிலறியாப் பொதுமக்கள் நாட்டுப்புறங்களில் நற்றமிழ்ப் பாடல்களில் தெய்வவழிபாட்டுப் பாடல்களைக் கூடிப்பாடிப் பரவி ஆடி ஆனந்தமடைந்துள்ளார்கள். இஃது இந்து நாகரிகஞ் சார்ந்ததே.

தமிழ்நாட்டிலே செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலே சனரஞ்சகமாகப் பொதுமக்கள் கூடிநின்று பிள்ளையாருக்கு என்ன என்ன படைத்தார்கள் என்று பாடியதாக மு. வை. அரவிந்தன் சில பாடல்களைத் தொகுத்துத் தந்துள்ளார்.

கணபதி துணை

எண்ணும் பிள்ளையார்க்கே
என்னென்ன படைப்போம்
பச்சரிசி தேங்காய்
பயறு பணியாரம்
கொள்ளுடன் துவரை
கோதுமை, கடலை
முள்ளுடன் பலாக்காய்,
முறத்திளங் கரும்பு
ஆணைஅடி போல

அதிரசங்கள் நூறு,
குதிரை அடிபோலக்
கொழுக்கட்டைகள் நூறு,
பன்றியடி போலப்
பயற்றுருண்டை நூறு,
இத்தனையும் சேர்த்துச்
செக்கிலுமே கொட்டிச்
சேவு ரண்டும்பூட்டி
மூன்று சுற்றாய் ஓட்டி
மொத்தையாய் உருட்டி,
வடக்குமலை ஏறி,
வாழையிலை அறுத்து,
வண்ணப் பிள்ளையார்க்கு
வகையுடனே தருவேன்!
தெற்கு மலையேறித்
தேக்கமலை பறித்துச்
செல்லப் பிள்ளையார்க்குச்
சீருடன் தருவேன்!

இங்ஙனமே தென்றார்க்காட்டுத் தொண்டர் ஒருவர் உலகப்பற்றிலிருந்து விடுபடுவதற்குத் துடியாய்த் துடித்துப் பாடும் பாட்டு உணர்ச்சி வயமாயுள்ளது. அவர் சிவனருள் பெறுவதற்குத் தவிப்பதைப் பாடல் குறிக்கிறது.

இருள் எப்போ விலகும்?
பொழுது எப்போ விடியும்?
பொழுது எப்போ விடியும்?
பூ எப்போ மலரும்?
பூ எப்போ மலரும்?
சிவன் எப்போ தருவார்?
வரம் எப்போ தருவார்?
வரத்துக்கு நான் போறேன்
வழியை மறிக்காதே!
வழியை மறித்தாலோ,
வரம் குறைந்து போகும்!
தவத்துக்கு நான் போறேன்,
தடத்தை மறிக்காதே!
தடத்தை மறித்தாலோ,
தவம் குறைந்து போகும்!

அளவையூர் அருட்கவி அன்புடன் அனுப்பிய ஆசி

“ஞானிகுல ரத்தினத்தின் நல்இந்து நாகரிகம்
தேனொடுபால் முக்கனியின் தீம்சுவையாய்த் - தானதவம்
பேணுமுயர் கற்பகமாய்ப் பேருலகைக் காக்குமெனக்
காணுகிறேன் உள்ளங் கசிந்து”

அன்புடன்
அருட்கவி சி. விநாசித்தம்பி

கருமத்துக்கும் ஞானத்துக்கும் தொடர்புகூறுவது பகவத்கீதை

வேதம் விதித்த வாழ்வுப்பாதை

[இறைவன் ஆறுகள் பாயும் வழி அமைத்தார். அவை ஓயாமல் களைக்காமல் ஓடுகின்றன. அவை பறவைகள் ஆகாயத்தில் வேகமாகப் பறக்கும் வகையில் இங்கே பாய்கின்றன.] “என்னுடைய வாழ்வு ஒரு சிற்றூறு. இந்தச் சிற்றூறு தர்ம வழியிலே சென்று அந்தப் பேராற்றிலே கலப்பதாகுக. இந்தச் சிற்றூறு பந்தபாசங்கள், பாபங்கள் முதலிய அசுத்தங்களை ஒதுக்கிவிட்டுச் சுத்தமாகப் போவதாகுக. நான்பாடும் பாக்களின் பாவிழை நறுக்கப்படாது ஒலிப்பதாகுக. நான் செய்யத்தொடங்கிய வேலை நிறைவேறும்வரை நிறுத்தப்படாதிருப்பதாக. இறைவா என்னிடமுள்ள அச்சத்தை அடியோடு நீக்குவாயாக. என்னை அருளோடு தழுவிக்கொள்ளுவீராக. தேவரீரின் திருவருளில் லாமல் என்கண் எதனையும் பார்த்துக்கொள்ளமாட்டாது. பாவிழைத் தண்டிக்கும் கருவிகள் அடியோமைத் தீண்டாமல் காத்தருள்வீராக. நாங்கள் ஒளியிலிருந்து இருளுக்குப் போகாதிருப்போமாக, நாங்கள் தேவரீரின் புகழைப் பாடுவோமாக. எல்லாம் வல்ல இறைவனே! நாங்கள் எங்கள் முன்னோர்கள் தேவரீரைப் பாடிய வகையில் முன்னைப் பரம்பொருளாய தேவரீரை இன்னும் இன்னும் பாடுவோமாக. தேவரீரின் ஆணை இறுக்கமானது. அது மலைபோல உறுதியானது. அடியேன் வழிதவறி அப்பால் அடியெடுத்து வைத்ததுண்டேல் அருள்கரந்து மன்னிப்பீராக. எங்களுக்கு இன்னும் பலநாள்கள் உதயமாகவேண்டும். எமக்கு உதயமாகும் நாள்களில் எம்மைத் தேவரீர் வழிநடத்திச் செல்வீராக. கடவுளே!

வேதத்தில் சொல்லப்பெறாமல் விட்டுப்போன நீதி ஒன்றும் கிடையாது. நாங்கள் ஒதத்தக்க நீதிகள் எல்லாம் வேதத்தில் உள்ளன. எல்லா வளமும் நிரம்பிய வேதத்தை ஒதியே பெரியவர்கள் வீடுபெறு அடைந்தார்கள். வேதத்தை உரைத்த இறைவன் பரம்பொருளை உணர்த்தவும், அந்தணர்கள் வேள்வி செய்தற்பொருட்டும், உலகத்தின் நன்மைக்காகவும் அதனைச் செய்தருளினார்.

திருமுலர் கண்ட வேதத்தின்பெருமை

வேதம், இருக்கு, யசர், சாமம், அதர்வணம் என நான்காக உள்ளது. ஒவ்வொன்றிலும் மந்திரம் பிராமணம் ஆரணியகம், உபநிடதம் என்னும் பகுதிகள் உள்ளன. எனவேதான் அது வளமுள்ள வேதமெனப் பெயர்பெற்றது. வேதத்தை புத்தகங்களின் புத்தகம் என விளக்கலாம். வேதம் அறிவைத் தருவது.

வேதப்பொருளாய் நிற்பவர் சிவபெருமான். அவர் முக்கண்ணினர். வேதத்தில் ஞானயோகத்துக்கு வேண்டிய இருக்குகளும், பயன்கருதிப் பெறும் இருக்குகளும் உள்ளன. பயன்கருதாதவர் ஞானியர். பயன்கருதுபவர் இல்லற மாந்தர்கள். தெய்விக நெறியாவது குருவருளால் சிவனடி சேர்ப்பிக்கும் நெறி.

வேதம் ஆறு அங்கங்களை உடையது. அவை சிட்சை, கற்பம், விபாகரணம், சந்தோவிசிதி, சோதி

டம், நிருத்தம் என்பனவாம். பாட்டும் இசையும் ஆட்டமும் இறைவனுடைய உண்மையை உணர்வதற்காக அமைந்தவை. வேதப்பெருநெறி நிற்போர் உண்மைப் பொருளை உணர்ந்து மேன்மை பெறுவர்.

ஈழத்தின் கிழக்கில் இந்துநாகரிகம்

சிவபூமியாகிய இலங்கைக்கு ஈழம் என்பதும் ஒரு பெயர். அது பொன்னாடு எனப் பெயர்பெற்றது. ஈழத்திருநாட்டில் வடக்கும் கிழக்கும் தமிழர்வாழ்வை வளம்படுத்தியவை. வடக்கும் கிழக்கும் மங்கலகரமானவை. கிழக்கில் நானிலங்களின் அமைப்பு நன்றாகவுள்ளது. மக்கள் சீரும் சிறப்பும் பெறக் கோயில்வளம் நிறையவுள்ளது. கிழக்கின் கடல்வளம் தலைசிறந்த நெய்தல் என நிலவுகிறது. அடுத்துள்ள வயல்நிலங்கள் விளைவு மிகுந்த மருதமாயுள்ளன. அடுத்து நல்ல மரங்களடர்ந்த காடு முல்லையாய் உள்ளது. இன்னும் உள்ளே அழகிய குன்றுகள் குறிஞ்சியாயுள்ளன.

மட்டக்களப்பெங்கும் ஆலயங்கள் நிறையவுள்ளன. சிவாலயங்களுக்கும், முருகாலயங்களுக்கும், தேவியாலயங்களுக்கும் இங்கே குறைவேயில்லை. நிலாவணை முதலிய இடங்களில் நீலவண்ணன் கோயில்களும் உள்ளன.

கிழக்குப்பிரதேசம் தேவவழிபாட்டுக்குப் பெருமை பெற்றது. காரேறுதிவு, கல்முனை, வீரமுனை, தம்பிவிவில், தாண்டவன்வெளி, செட்டிபாளையம், பாண்டிருப்பு, நிலாவணை, கல்லாறு, மகிழார், எருவில் எங்கும் தேவியாலயங்கள் உள்ளன.

பண்டைத்தமிழர் வாழ்வில் மலர்ந்த இன்பியல் மலிந்த ஆடல், பாடல், உரையாடல் முதலியன சில தமிழ்நாட்டிலேயே வழக்கொழிந்துள்ள போதிலும் அவை ஈழத்திலே கிழக்குப்பிரதேசத்திலே இன்றளவும் மக்களிடையே மங்களகரமாக நிலவியொளிர் காலுகின்றன. பழைமையைக் கைவிடாத பண்பாடு மட்டக்களப்பிலேதான் நிலவுகிறது. படிப்பறிவில்லாத பண்ணையாளர்களும் செந்தமிழ் பேசுவதோடு பழந்தமிழ்ப்பாடல்கள், ஆடல்கள் வல்லவராயிருக்கிறார்கள். கோயில் வழிபாட்டில் ஆசாரம் பக்தி அதிகமுள்ளவராயிருக்கிறார்கள். அரைக்கும்பிடு, காற்கும்பிடு அங்கே இன்னும் முனைக்கவில்லை. அவர்கள் முழுக்கும்பிடு போடுகிறார்கள்.

சிவபெருமானே முழுமுதற்கடவுள் என்பதில் அவர்களின் இதயம் பூரிக்கிறது. நாட்டுக்கூத்து வரிசையில் மலர்ந்த வசந்தன் கவியிலும் அவர்களின் சிவவணக்கம் அருமையாக அமைகிறது. அவர்கள் பயபக்தியோடு பாடியாடுகிறார்கள்.

“அந்திவண்ணனை ஆறுகுடியை ஆறுமா முகற்கையனை பந்தி பந்தி யதாக யாவரும் பாடியே துதித்தாடு வோம் சந்திர சேகர நாதனாகிய தாதுமாமலர் குடியைத் தந்தி யீருரி போர்த்த சங்கர சாமியைத் துதித்தாடுவோம்.”

நல்லதையே கண்டு, நல்லதையே சொல்லி, நல்லதையே செய்த இந்துநாகரிகம்

வெள்ளைக்கார இளைஞன் ஒருவன் குறும்புத் தனத்தால், அயல் பிரதேசமான ஸ்கொத்துலாந்துக்கு ஓடினான். அங்கே என்ன என்ன வேற்றுமைகளைக் காணலாம் என்று திரீந்தவேளையில்; இங்கிலாந்தைப் போல அங்கேயும் நிலம் இறுக்கமாயிருப்பதைக் கண்டான். இங்கிலாந்தைப்போல யார் அளவு மூன்றடியாயிருக்கக்கண்டான். ஸ்கோர் என்னும் எண்ணிக்கை இருபதாகவே இருக்கக்கண்டான். ஈயம் அங்கேயும் பாரமுள்ளதாகவே இருக்கக்கண்டான். இங்ஙனமாகப் பல ஒற்றுமைகளைக் கண்டவன் நின்றான். ஆச்சரியப் பட்டு நின்றான் என்பது ஒரு சிறுவர் பாட்டு.

பாரதநாட்டிலும் பண்டைக்காலமுதலாக ஒற்றுமை வேற்றுமைகள் நிலவியபோதிலும் அடிப்படை யில் ஒற்றுமைகளே ஊடுருவி உள்ளது. தென்னாட்டவர்கள் இமயத்தையும் கங்கையையும் புனிதமாகக் கருதி, வடக்கு நோக்கி மங்கலகாரியங்கள் செய்கிறார்கள். வடக்கிலிருந்து தெற்கிலமைந்த இராமேஸ் வரத்தை வணங்க வருகிறார்கள். காசி இராமேசுவரம் கலாச்சாரத்தொடர்பின் எல்லைகளாயுள்ளன.

கங்கை கொண்ட சோழன் தென்னாட்டுப் பிராமணரை வடக்கில் குடியேற்றி, வடநாட்டுப் பிராமணரைத் தெற்கில் குடியேற்றி, உயிர்ப்பாலம் அமைத்தான். தென்னாட்டவர் வடக்கில் செய்த உபகரிப்பு செய்புந்தரமல்ல.

தெற்கில் பருவகாலங்களான முதுவேனில், கார், பின்பனி, கூதிர், முன்பனி, இளவேனில் என்பன வடக்கில் இருதுகள் என்னும் வழக்கில் கிரீஸ்மருது, வர்ஷஸ், சரத், ஹேமந்த, சிசிரி, வசந்தம் என்பனவாயுள்ளன.

இங்ஙனமே இருபத்தேழு நட்சத்திரங்கள், பன்னிரு இராசிகள், பன்னிரு மாதங்கள், ஏழுமூரங்கள் முதலியனயாவும் ஒன்றாகவே உள்ளன.

இனி வேதங்கள், வேதாங்கங்கள், உபவேதங்கள், உபநிடதங்கள், இதிகாசங்கள், புராணங்கள் முதலியனவும் ஒன்றாகவே உள்ளன. ஆசாரம் அநுட்டானம் முதலியனவும் ஒன்றேயாம்.

சமயம் உலகத்தின் பொதுச்சொத்து. அது பழைமையிற் பழையது, புதுமையிற் புதியது. சாகுவதமானது. சனாதனமானது.

அறம் பொருள் இன்பம் வீடு தர்ம அர்த்த காம மோட்சமாயுள்ளன. அங்கும் இங்கும் இவையே புருடார்த்தங்கள். தெற்கில் நீராடுவோர் வடக்கில் பெருகும் நீர், தங்கள் தலையிற் படியுமாறு பாவனை செய்கிறார்கள். மந்திரம், கிரீயை என்பனவுக்கு அடுத்தாற் போலமைவது பாவனை. அங்கே மந்திரங்கள் மிகுதி, இங்கே கிரீயைகள் மிகுதி.

இருபிரதேசங்களிலும் ஒற்றுமை கண்ட பெருமாட்டி ஓளவையார். "தேவர் குறளும் திருநான் மறை

முடிவும், மூவர் தமிழும் முனிமொழியும், கோவை திருவாசகமும் திருமூலர் சொல்லும் ஒருவாசகம் என்றுணர்" என்றார். அவர் மெய்கண்டாருக்குப் பின் வாழ்ந்திருந்தால் சிவஞான போதத்தையும் கூறியிருப்பார்.

அங்கேயும் குருவருளை நாடினார்கள், இங்கேயும் குருவருளை நாடினார்கள். காரைக்காலம்மையார், திருநாவுக்கரசு நாயனார், சுந்தரமூர்த்திநாயனார், சேரமான் பெருமாள் இங்கிருந்து அங்கேபோனார்கள். அகத்தியர், திருமூலர் அங்கிருந்து இங்கேவந்தார்கள்.

சங்கராசாரியர், இராமானுசாசாரியர், மத்துவர்? இராமானந்தர் இங்கிருந்து அங்கேசென்று சமயக்கோட்பாட்டைப் பரப்பிப் பக்திவெள்ளத்தைப் பிசுவாதிக்கச் செய்தார்கள்.

திருக்கோயில்கள், திருமடங்கள், திருவுருவங்கள், திருவிழாக்கள் முதலியவற்றுக்குத் தெற்கு வழிகாட்டியது. இதிகாச வீரர்களாகிய இராமன், அருச்சுனன் தென்னாட்டெங்கும் நன்கறிந்தவர்கள். வான்மீகி தென்னாட்டவரின் படிப்பார்வத்தை, தமிழின்பத்தை, சங்கங்கூடிய தமிழரைப் போற்றுகிறார். வடக்கே ஐவரும் நூற்றுவரும் போர்புரிந்தபோது தெற்கிலிருந்த மன்னன் படைகளுக்குப் பெருஞ் சோறளித்து உபகரித்தான்.

வடக்கில் காசிப்பிராமணர் ஓதும் வேதவாலியைக் காஞ்சியிலிருந்து கேட்பதற்குப் பாரதியார் கருவி செய்யவேண்டும் என்று கற்பனை செய்தார். அக் கற்பனை இன்று நனவாகி விட்டது. கேட்டல் மாத்திரமன்றிக் கண்முன்னாகக் காணவும் வசதி வந்து விட்டது.

இராமன் தனது தியாகத்தால் தென்னாட்டில் ஒரு சகோதரனையும், ஈழநாட்டில் ஒரு சகோதரனையும் சேர்த்து, சர்வதேச சகோதரத்துவத்துக்கு வழிகாட்டினான். விவேகானந்தர் உலக சகோதரத்துவத்தை அணைத்துக்காட்டினார்.

தென்னாட்டுச் சிவலிங்கம் உலகமெங்கும் பரவியிருந்த காலம் ஒருகாலம். கல் தோன்றிய காலத்திலேயே தோன்றிய தமிழன் கல்லைக்கொண்டு சிவலிங்கம் செய்தான். சிவலிங்கம் உலக வியாபகமுள்ளதாயிற்று. அருவருவத்தையும் உருவத்தையும் கூறாத வேதங்கள், அருவருவத்தையும் உருவத்தையும் போற்ற மந்திரங்கள் தந்துள்ளது. போற்றும் வகை கூறும் ஆகமங்கள் தமிழரின் சிந்தனையில் வந்த ஊற்றுக்களாயின. ஆகமங்கள் சொல்ல, பத்ததிகள் வழிகாட்டுகின்றன. பத்ததிகள் வழிகாட்டப் பூசைகள் வாழ்வை வளம்படுத்துகின்றன. கொண்டும் கொடுத்தும் வடக்கும் தெற்கும் வாழ்ந்தன. வாழ்கின்றன. வாழப்போகின்றன.

ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர் தம் மரபில் வந்தவராய வித்துவ சிரோமணி அவர்களிடம் முறையாகக் கற்ற வித்தகர், கந்தமடம் சுவாமிநாத பண்டிதர் அவர்களின் சைவப்பணியைத் தமிழ்நாட்டுப் பெரும் புலவர்களும் சமஸ்தானங்களும் சைவாதீனங்களும் திருக்கோயிற் பரிபாலகர்களும் வெகுவாகப் பாராட்டியுள்ளார்கள். சைவத்துக்காக வாழ்ந்த அவரின் பிரசங்க மேன்மையும், சைவவித்தியானு பாலன அச்சகம் நிறுவிச் சைவ நூல்கள் வெளியிட்ட திறமையும் அபிமானிகளாற் பாராட்டப் பெற்றவை. அவர் அரிதில் முயன்று பதித்த சிவஞான பாடியம், ஞானமீர்தம் முதலியன ஒரு புறமாக எழுதிய திருக்கோவையாருண்மை, திருமுறைப் பெருமை, திருநான்மறைவிளக்கம் முதலியன இன்னும் அருமையானவை. அவர் அரிதின் முயன்று முப்பது ஏடுகளை ஆராய்ந்து, ஆயிரக்கணக்கான பிழைகளைத் திருத்திச் செப்பமாகப் பதிப்பித்த மூவர் தேவாரங்கள் தலவரலாற்று முறையில் அமைந்து, அடங்கன் முறை என ஆன்று 1911 இல் வெளிவந்தது. அதிலே அவர் திருமுறைபற்றி எழுதிய முகவுரை தனி நூலாக வெளிவந்தாலோ என்று அறிஞர் எல்லாம் அங்கலாய்த்த வேளையிலே, நல்லதையே செய்யும் காரைநகர்த் தமிழ் வளர்ச்சிக்கழகத்தார் அதனை அழகாக வெள்ளைத்தாளில் அறுபத்தேழு பக்கங்களில் வெளியிட்டுள்ளார்கள். அழகாகவும் கையடக்கமாகவும் இதனைக் கு. வீ. அச்சகத்தார் அச்சிட்டுள்ளார்கள். காரைநகராரின் பதினாறாம் நூலாக இது சிவத்திரு. பண்டித க. வைத்தீஸ்வரக் குருக்கள் அவர்கள் முயற்சியால் வெளிவந்துள்ளது. சுவாமிநாத பண்டிதருடன் படித்த கந்தமடம் க. திரவேலு சின்னையா என்பாரின் மைந்தன், இதற்கு வரலாறு எழுதியுள்ளார். சைவாபிமானிகள் இதனைக் கருத்தோடு கண்ணுற்றால் விலையையும் பொருட்படுத்தாது கட்டாயம் வாங்கிப் பூசையறையில் பேணிவைத்துப் படிப்பர். இது பிரபல புத்தகக்கடைகளிற் கிடைக்கும். வாங்கி ஆதரியுங்கள். திருமுறைப் பெருமையை ஆராய்ச்சி நோக்கில் அறியுங்கள். வேதங்களின் பெருமையையும் திருமுறைகளின் பெருமையையும் சீர்தூக்கி நுட்பமாக ஆராய்ந்து எழுதிய சுவாமி நாதபண்டிதர் அவர்களின் வித்தகம் இருந்தவாறு!

— க. சி. கு.

ஒளி பரவியது

ஒங்கார ஒலியோடு சேர்ந்த ஒளி, ஒன்றிலிருந்து பலவாக மூட்டப்பெற்றுச் சோதியே சுடரே, சூனொளி விளக்கே எனப்பரந்தது. “தீபியதே தீபியதி விஸ்வம் பரம் சோதி” என்று ஒர் ஒலி கேட்கிறது.

இந்துநாகரிகத்தில் உருவாகி ஒளிகான்ற இந்துப் பண்பாட்டில் பண்டிகைகள், விழாக்கள், விரதங்கள் பல பண்டிதர்களையும் படிக்காதவர்களையும் ஒன்றிணைத்தன. தமிழர் விழாக்களை சாளுஎன அக்காலத்தில் வழங்கியதும் உண்டு.

விழாக்களின் நடைமுறையினால், பரந்துபட்டநாடு தெற்கு வடக்காகவும், கிழக்கு மேற்காகவும் பண்பாட்டில் ஒற்றுமை கண்டன. அதே வேளையில் பலவாய தொழில்களைச் செய்பவர்கள் யாவரும், “இது எங்கள் விழா இது எங்கள் விழா” என்று சங்கமித்துப் பூரித்தனர். வேற்றுமையில் ஒற்றுமை கண்டனர்.

ஒளியை வழிபடும் பாரம்பரியம் ஒன்று அன்று தொடங்கி நிலவியது. முச்சுடர்கள் என்று சூரியன், சந்திரன், அக்கினி வழிபாட்டுக்குரியனவாயின. சூரியனைப்போல அக்கினியும் வெப்பத்தையும் ஒளியையும் தருவதாகும். வேதத்தில் அக்கினி வழிபாட்டுப்பாடல்கள் அதிகமுள்ளன.

ஆகமங்கள்

சைவசமயம் என்றும், சைவசித்தாந்த தத்துவம் என்றும் பேசுகின்றவர்களும் எழுதுகின்றவர்களும் காலம் காலமாக வேதங்களையும் ஆகமங்களையும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். வேதங்கள் பொது நூல்கள் என்றும் ஆகமங்கள் சிறப்பு நூல்கள் என்றும் கூறுகின்றவர்கள், ஆகமங்கள் சைவர்க்கே உரியவை என்றும், அவர்களுள்ளும் சத்திநிபாதம் பெற்றவர்களுக்கே விளங்குபவை என்றும் கருதுவர். வேதம் பொதுநூல் எனவே அதை ஏற்றுக்கொண்டவர்களை வைதிக சமயத்தவர் என்றும், சித்தாந்தத்தையும் ஏற்றுக் கொண்டவர்களைச் சைவ சித்தாந்திகள் என்றும் கூறுவர்.

இரண்டு நூற்றொகுதிகளுக்கும் பேதமில்லை என்று எப்போதே நிலகண்ட சிவாச்சாரியர் அருளியுள்ளார். அவரே பிரமசூத்திரத்துக்குச் சைவபாடியம் சமஸ்கிருதத்தில் எழுதிய சான்றோர். அந்நூலைக் காசியில் பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேல் வாழ்ந்த பெரும் பக்குவியும், ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் மாணக்கருமாகிய குப்பிழான் செந்திநாதஜயர் அவர்கள் தமிழில் தந்துள்ளார்கள்.

பஞ்சகோசங்கள்

ஐந்து வகையான உடம்புகள் எனப் பொருள் படும் இவை அன்னமய கோசம், பிராணமய கோசம், மனமய கோசம், விஞ்ஞானமய கோசம், ஆனந்தமய கோசம் என ஐந்துமாம். இவற்றுள் அன்னமயமாவது உடல். பிராணமயமென்பது கருமேந்திரியமும் பிராணனும், மனமயம் என்பது கருமேந்திரியமும் மனமும், விஞ்ஞானமயமாவது ஞானேந்திரியமும் புத்தியும், ஆனந்தமயமாவது அவித்தை.

கருமகாண்டத்துக்கும் ஞானகாண்டத்துக்கும் சேதுபந்தனம் கீதை

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

- ★ எத்திசையும் புகழ்மணக்க இனிதிருக்கும் புத்தகச்சோலை!
- ★ வித்தகர்கள் விரும்பி வரும் வித்தியா நூல்சாலை!
- ★ பத்திமையும் பலகலையும் பயிற்றும் நூல் நிறைந்த சோலை!
- ★ மெத்த நன்றாய்ப் படித்தவர்க்கும் மேதைகட்கும் நூலுதவும் சாலை.

★ இன்றும் இன்றும் ★

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலையில்

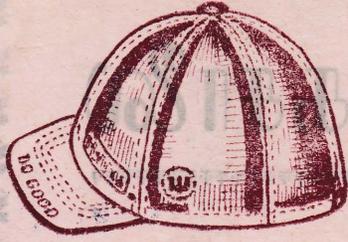
[பாலர் வகுப்பு முதல் - பல்கலைக்கழக வகுப்புகள் வரை]

மாணாக்கர்களுக்கும் பரிட்சார்த்திகளுக்கும்
பாடநூல்கள் உண்டு.

★ இன்றும் இன்றும் ★

- ★ பக்தி நூல்கள்
- ★ வரலாற்று நூல்கள்
- ★ புனியியல் நூல்கள்
- ★ சமூக, விஞ்ஞான, கலை நூல்கள் எல்லாம் உண்டு.
- ★ தமிழ்நாட்டுச் சஞ்சிகை வகைகள் நிகர்பலவுள்ளன.

நங்கையர் விரும்பும்
நவீன நூல்கள் நானாவிதத்தில் உண்டு.

மில்க்வைற்

தயாரிப்புகள்
தரும்
பரிசுகள்

நீலக்கட்டி என்னும்

நீலசோப்

அறுபது ஆண்டுகள் அநுபவத்தில்
உற்பத்தியாகும் அரிய சோப்.
நிலங்கலந்த இது உங்களுக்கு
நிலந்தோய்க்கும் வேலைச்சிரமத்தை
வெகுவாகக் குறைக்கிறது.

சவர்க்காரத்திலேயே நீலம் கலந்துள்ளது
சீதடைகள், வெண்ணிற ஆடைகளை மேலும் வெண்ணிறமும்
துய்மையும் பெறச்செய்வது யாவரும் வீரும்புவது.

மேலுறைகளுக்குப் பரிசு:

- ★ தொப்பி வேண்டுமா? 100 மேலுறைகள் தாருங்கள்
- ★ புத்தகப்பை வேண்டுமா? 200 மேலுறை தாருங்கள்

மில்க்வைற் பார் சோப்

தொழிலகத்தில் புகழ் பரப்பும் பார் சோப்

நீங்கள் உங்கள் தேவைக்கு
கையடக்கமான துண்டுகளாக வெட்டித்
தேய்த்து நுரை பெருக்கலாம்.

- ★ தொப்பி வேண்டுமானால் 20 மேல் உறைகள் தருக
- ★ புத்தகப்பை வேண்டுமானால் 30 மேல் உறைகள் தருக

பெருமளவில் விற்பனையாகும் சுப்ப மில்க்வைற் சோப்

பலவித ஆடைகள் உடைகளையன்றி விட்டுப்பாத்திரங்கள் பாண்டங்களைத் துப்புரவு
செய்யவும் பயன்தருவது. நுரைவளம் மிகுதியாயுள்ளது.

☞ தொப்பி வேண்டுமானால் 20 மேலுறைகள், புத்தகப்பை வேண்டுமானால் 30 மேலுறைகள்

உங்கள் ஆதரவு அறுபதாண்டு கண்டது. இனிமேலும் ஆதரவு அறப்பணிகள் காணும்

மில்க்வைற் தொழிலகம் - யாழ்ப்பாணம்.